

မိုးလပြည့်
စာပေ

အား စာပေကြီး အား

ပါဝင်သော

ရသနာတို

ထန်းသီးလည်းကြေ ...
ကျီးလည်းသေ ...

ဝတ္ထု
လောကဏ္ဍ

မောင်တော်စိုး
၈၉၉၉ ၇၉၉၀

ပထမဆုံး

ရောင်ခြည်တစ်ထောင်
အလင်းကို ဆောင်သော
ဒေါင်းဖလဲဝါ သူရိန်
နေမင်းက...လူ့ရုပ်လူ့ ဣ
မြေကမ္ဘာအား အမြင်
ရှင်းဖို့....အရေး ထင်လင်း
လို့...ပေးလျက်ရှိ၏...

နယ်ခြားမြို့ကလေး၏
အသည်းနှလုံး ဖြစ်သော
စည်ပင်ဈေး တစ်ဝိုက်...
လွင်ရှား စည်ကားနေမှု
က... နက္ခယ်ကောင်
အိမ်ဆောက်သလို
ယောက်ယက်ခတ်လို့
နေသည်...

ဈေးရေတွင် ရပ်
ထားသော..
ဆိုင်ကယ်ဆီသို့
ပွကြီးနှင့် ပွကြီး
တို့...လျှောက်
လာကြ၏....

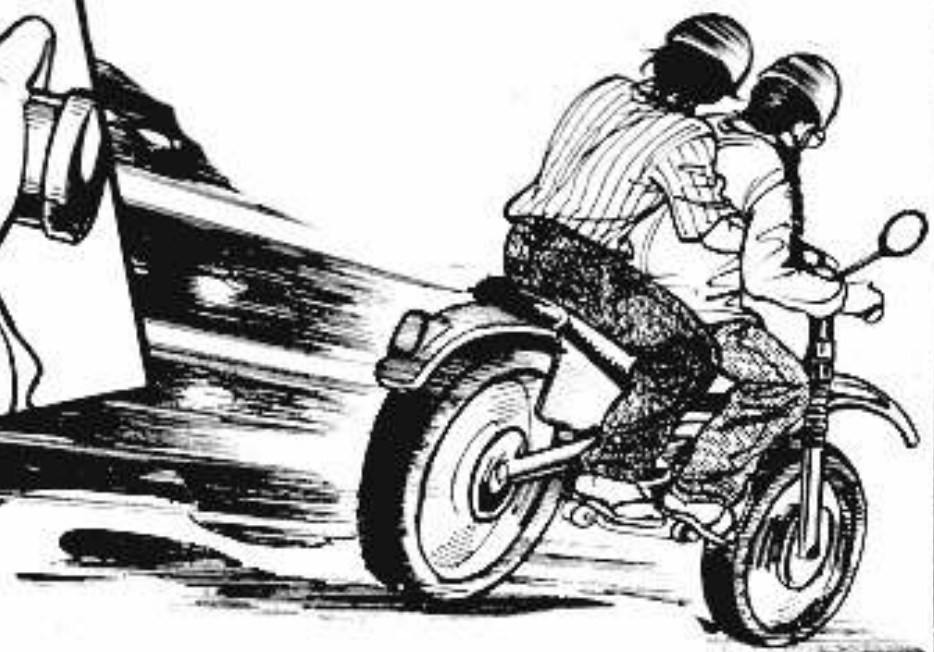
နှစ်ယောက်သား
ဆိုင်ကယ်ပေါ်
ဦးထုပ်ဆောင်း
ခွထိုင်လိုက်ကြရင်း
ပူပြင်းက နာရီကို
မှတ်သည်....

သုံးနာရီ
အတိပ်
ပွဲကြီး...

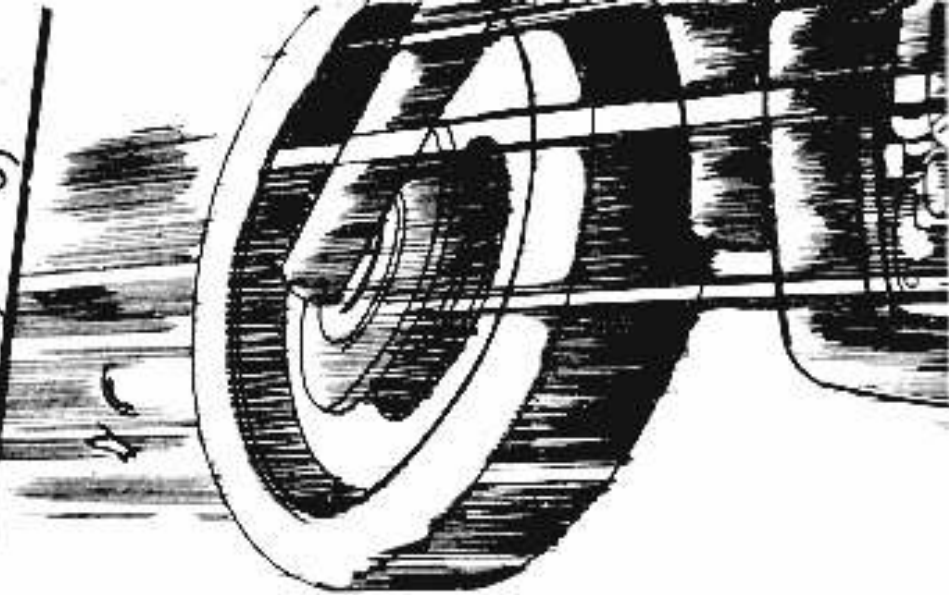
အေး
စမယ်..

ပွဲကြီး က ဆိုင်ကယ် ဂီယာ ထည့်ပြီးမှ...စတင်တာ မှတ်လို့က်
တော့ ဆိုင်ကယ်က ဝေါခနံ ပြေးထွက်သွားသည်..သတ်မှတ်
လမ်းကြောင်းအတိုင်း လီမာကုန်တင်၍..ကျော်သင့်တာကို
ပလာတာရှိက၍ ကျော်တက်ပြီး...အသည်းအသန်မောင်းနှင်လာခဲ့၏...

ရွေးချယ်ထားသော
လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်
အပြင်း မောင်းနှင်လာ
ရင်း...ဘယ်နားမှာ ချီငွှ်
ဘယ်နားမှာ အဖုအထစ်
ဘယ်နားမှာ မြောင်းကျော်
တံတား...စသည်ဖြင့်
အလွတ် ကျက်မှတ်
လာသည်.....

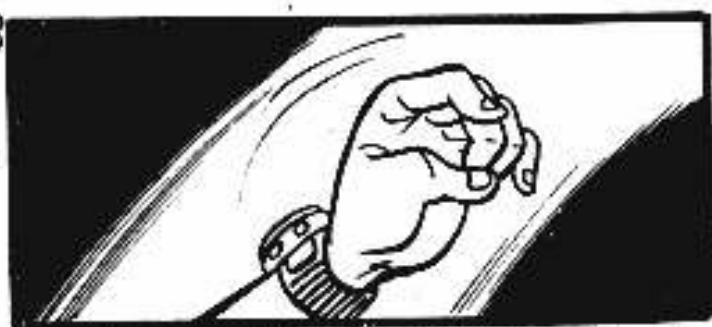

မြို့မှအထွက်..အဝေး
ပြေး....လမ်းမအရောက်
အချိန် ဘယ်လောက်
ကြာသည်...ဘယ်နေရာ
ကို...ဘယ်အချိန်ရောက်
ရမည် ဘယ်လောက်
ပေးမည် စသည်ဖြင့်...
လေ့ကျင့် မောင်းနှင်
နေလေ၏...

ဤသို့ လေ့ကျင့်
မောင်းနှင်နေသည်
မှာ....ဆယ်ကြိမ်
မြောက်...ဖြစ်သည်..
ပွဲမဝင်ခင် အပြင်က
ကျင်းပဆိုသလို
မဟုတ်လား....

ဘယ်နားမှာ ဘာရှိသလဲဆိုတာ အတော်မှတ်မိ
နေပြီ ဖြစ်သဖြင့်..အခက်အခဲမရှိမောင်းနှင်
နိုင် ခဲ့သည်....သတ်မှတ် နေရာ အရောက်တွင်
အရှိန်မလျော့ဘဲ ချိုးကွေ့ပြီးမှ ဘရိတ်ဖမ်း
လိုက်၏...

ပျဉ်း က နှစ်ဆယ့်သုံးမိနစ်ဟု ပြောရင်း
ကြာမြင့်ချိန်ကို အသိပေးသည်.....

ဒီစံချိန်
အကောင်းဆုံးထင်
တယ်... ပျဉ်း ငါးမိနစ်
ထင် လျော့သွားတယ်
မဟုတ်လား.....

ဟုတ်တယ်
ပျဉ်း ဒီထက်
မြန် ဖို့ကောင်းဖို့ဆိုတာ
မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး
လေ...

ဟူပြင်း က...ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်း၍
လမ်းဘေး ချုံထဲရှိ...စက်ဘီးတစ်စီးကို
ဆွဲထုတ်လာ၏...သူ မြန်မို့ရာတွင်
သုံးနေကျ စက်ဘီး ဖြစ်လေသည်...

ကဲ...ငါလည်း
စုရုပ်ကို ဘယ်လောက်
ကြာသလဲဆိုတာ..
နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ်
မှတ်တမ်းတင်လိုက်
ဦးမယ်....

ကောင်းတယ်
မင်းက မြန်မို့မလို
ဘူး...စိတ်တည်တည်
ငြိမ်ငြိမ်နဲ့...မှန်မှန်နင်း
ဖို့ပဲလိုတာ..

အေးပါကွာ..
လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်မှာ ပြန်ဆုံကြ
မယ်...သွားပြီ...

ထို့နောက် ပွဲကြီး က
ဆိုင်ကယ်နှင့်.. ပုပြင် က
စက်ဘီးနှင့်.. အသီးသီး
စီးနင်းရင်း.. လမ်းခွဲ
ထွက်ခွာ လာခဲ့ကြသည်...
သူတို့ ဘာတွေလုပ်နေ
ကြသလဲ ဆိုတာကတော့
လှိုဠာကိစ္စသာဖြစ်၏....

ဆိုင်ကယ် မောင်းလာရင်း... ဆေးရုံပေါ်တွင်
ခပ်ယံ့ယံ့ နှင့်... မျှော်လင့်ချက်မဲ့သလို
ရှင်သန်နေရသည့် ဇနီးသည် မသောင်းအေး
ကို..... သတိရမိ၏... မသောင်းအေး ကို..
ဆေးရုံတင်ထားတာ နှစ်လကျော်ပြီ....

ရောဂါက သားအိမ်ကင်ဆာ
အခုလို နယ်မြို့ဆေးရုံတွင်
ဘယ်လိုမှ ကုသ၍ မရနိုင်
တော့သော အနေအထား..

အိမ်ထောင်သက်
ရှည်နှစ်အထိ....
သားသမီး မရခဲ့
ရာမှ...မီးယပ်သားဖွား
အထူးကုနှင့် ပြုပြီး
သားသမီးရရေး
တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့
ကြ၏...ထိုအခါမှ
သားအိမ်ကင်ဆာ
ဖြစ်စပြုနေတာ
သိခဲ့ရသည်....

သားသမီး ရရှိစရာအကြောင်းမရှိတော့ဘဲ မသောင်းအေး
အိပ်ရာထဲ ဗွန်းဗွန်းလဲခဲ့တာပဲ အဖတ်တင်ခဲ့၏....

ရောဂါက မပြင်းထန်သေးခင်မှာပဲ စိတ်ကြောင့်
ဂျှန်းဂျှန်းကျသွားခဲ့သည်...ရောဂါကုထုံးကလည်း..
ဓါတ်ရောင် ခြည်ကင်၍ ကုခြင်း...ဆေးသွင်းကုသခြင်းနှင့်
ခွဲစိတ် ကုသခြင်း နည်းသုံးနည်းသာ ရှိသည်တဲ့....

ဒါတွေ အားလုံးကိုလည်း ရန်ကုန်တက်ကုသမှ
ရတော့မည် ဖြစ်သည်...ထိုသောအခါ အဓိက
လိုအပ်မှုက ပိုက်ဆံ ဖြစ်လာ၏....ဆိုင်ကယ်
ကယ် ရှိမောင်းသော ပျဉ်းတွင် အရင်းနှီးဆုံး
တိုင်ပင်ဖော် သူငယ်ချင်းဟူ၍ မုန့်ပို့အလုပ်ကို
လုပ်သော ပျဉ်း တစ်ယောက်သာရှိသည်....

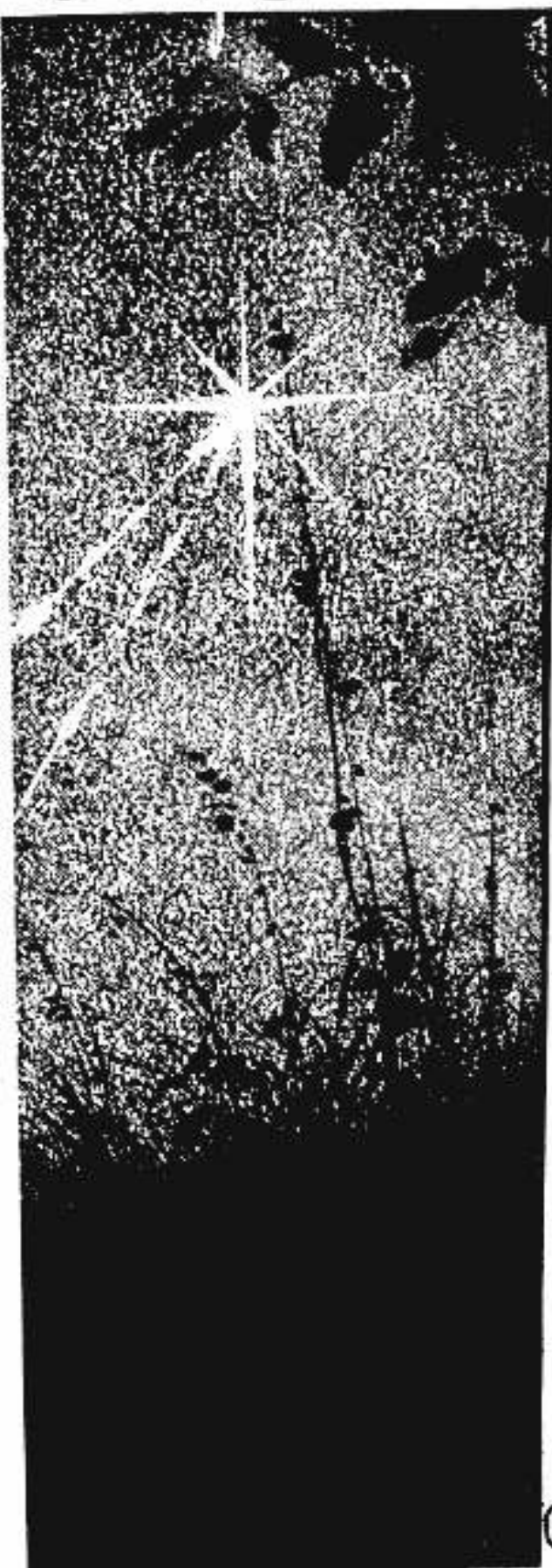
ပျဉ်း အမေကလည်း နှလုံး
ရောဂါနှင့်...ဆေးရုံ တင်ထားရ
ပြီး...ခွဲစိတ်ကုသတာ အကောင်း
ဆုံးဟု...ဆရာဝန်က ပြောသည်...

သို့နှင့် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်မှာ..နေ့ဘက်အလုပ်လုပ်
ညဘက် လူနာ စောင့်ပြီး ခုက္ခပေါင်းစုံ ခါးစည်းခံခဲ့ကြရ
တော့၏....

နှစ်ယောက်လုံး၏ ဆွေမျိုးထံတွင်
လည်း...ထောက်ပံ့ ပေးကမ်းနိုင်
သူက ခပ်ရှားရှားဆိုတော့ ရန်ကုန်
တက်ပြီး ဆေးကုဖို့ အရေးမှာ
ရွှေပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေး
ဖြစ်နေတော့သည်.....

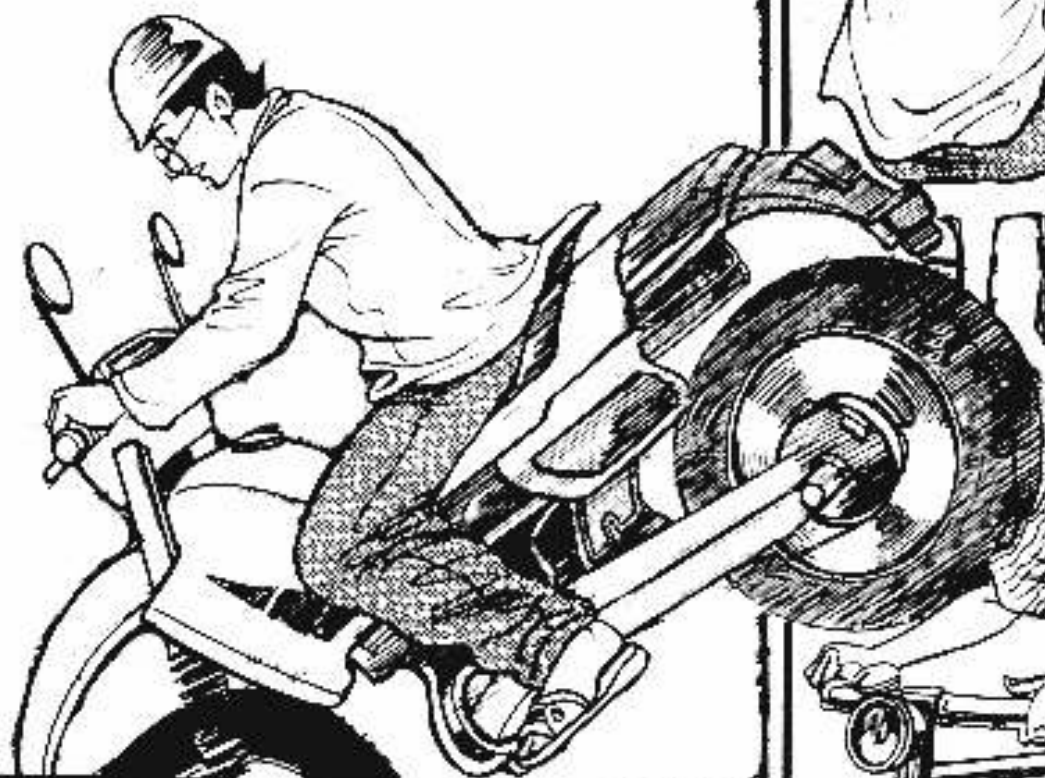

နောက်ဆုံး သူတို့ နှစ်ယောက် တိုင်ပင်ပြီး အကြံညာဏ်ထုတ်
ကြသည်...နည်းလမ်းပေါင်းစုံကိုစဉ်းစားကြသည့်သည်...

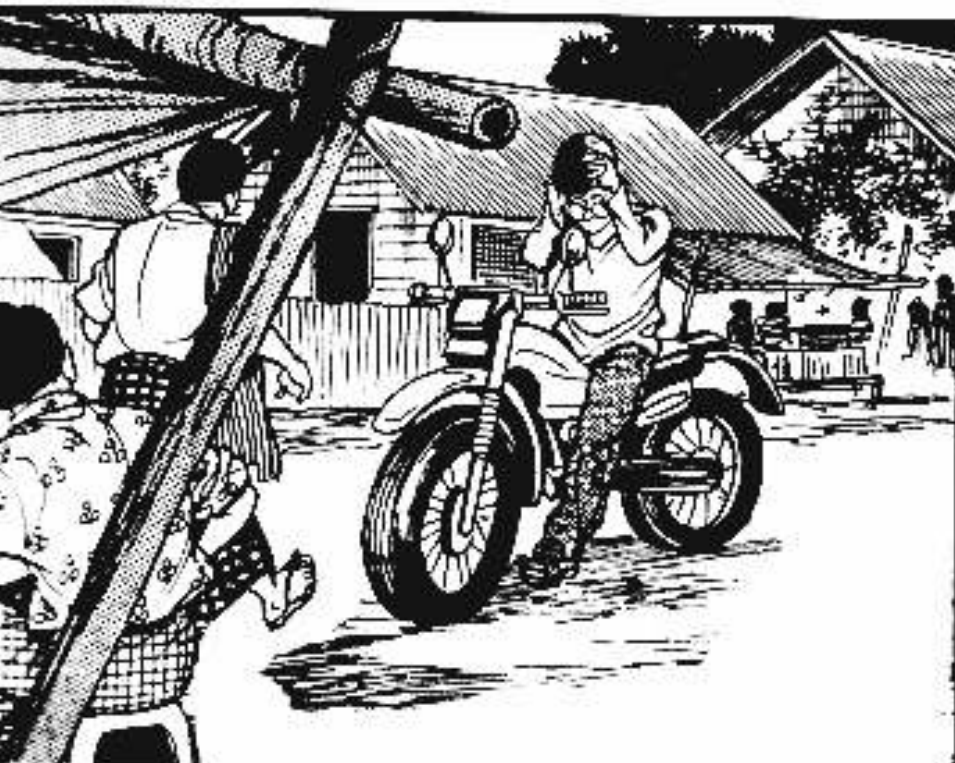

အိမ်ပိုင် ယာပိုင်မရှိသော..သူတို့ နှစ်ယောက်အတွက်....
ဆေးကုသလောက်သည်..ငွေကြေးရဖို့ဆိုတာက..
တန်ခိုးရှင် တစ်ပါးပါးက ကူညီမှသာ....ဖြစ်နိုင်တော့မည်
ထင်၏...

အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ကြံစည်ကြရင်း မြန်မာ့ထွက်ရပ်
လမ်းကို တွေ့ ရှိခဲ့ကြသည်...ထိုလမ်းအတိုင်း လျှောက်
ကြရန် ပြင်ဆင်ကြပြီး လေ့ကျင့်ခဲ့ကြရာ ယနေ့ မှာ
တော့ ...နောက်ဆုံး လေ့ကျင့်မှုကို အဆုံးသတ်ခဲ့
ကြပြီ ဖြစ်သည်....

အတွေးတွေ ကစဉ့်ကလျားနှင့် ဆိုင်ကယ်ကို မောင်းလာရာမှ
ပျံ့ပြင်းနှင့်ချိန်းထားသောလက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ရောက်လာခဲ့၏

မှကြီး ဆိုင်ထိုင်ပြီး
ဆယ် မိနစ်လောက်
ကြာမှ...ပူ ပြင်း....
စက်ဘီးနှင့် ရောက်
လာသည်...

အမောဖြေလိုက်
ကြပြီး...သက်ပြင်း
မော များကို
လက်ဖက်ရည်
နှင့်...မျှော့ချ
လိုက်ကြသည်..
ပြီးမှ....တီးတိုး
လေသံနှင့်...

အစီအစဉ်
အတိုင်း ကွက်တိ
ဖြစ်လာမှာပါနော်
ပွဲကြီး ...

စိတ်အေးအေး
ထားပါကွာ တို့တွေ
အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်
ထားကြတာပဲ...မဟုတ်
လား...အဆင်ပြေ
မှာပါ...

ပွဲကြီး က...
ပတ်ဝန်းကျင်ကို
အကဲခတ်ပြီး...တိုးညှင်းသော
လေသံနှင့် ပြောလိုက်၏... ..

ပြန်ပြီး
ထုခွဲဖို့က
ကော...

အဲဒါ..အရေးကြီး
ဆုံးပဲ..အဲဒီပိုင်းမှာ
လောကြီးတာဟာ...
ဆုံးရှုံးခြင်းကိုပဲဖြစ်စေ
လိမ့်မယ်..ပူပြင်း...

တို့တွေကလည်း
အရေးပေါ်ငွေလိုနေ
ကြတာလေ...မင်း
ဘယ်လိုစိတ်ကူး
ထားလဲ...

သုန္ဒာတိုင်းထားလို့
မရဘူး အားလုံးကို
ပုံပြောင်းပစ်ရမယ်..ငါ
ပန်းတိမ်လုပ်ဖူးပါတယ်
ကွာ...ဒီကောင်တွေကို
ဘယ်လိုအရည်ကြို
ရမယ်ဆိုတာ...ငါ
သိပါတယ်....

အရည်ကြို
ပုံပြောင်းပြီး အထုံးလေး
တွေလုပ်...လမ်းစရိတ်ရ
အောင်...နည်းနည်းပဲ...
အပေါင်ဆိုင်ပို့...ငါ့မိန်းမနဲ့
မင်း အမေကို ခေါ်ပြီး ရန်ကုန်
ရောက်မှ...ကျန်တာတွေ
ထည့်ပစ်ရမှာ...

အေးကွာ...
တွေးထားတဲ့ အတိုင်း
ဖြစ်လာပါစေလို့
ဆုတောင်းနေရ
တော့မှာပဲဗျေ...

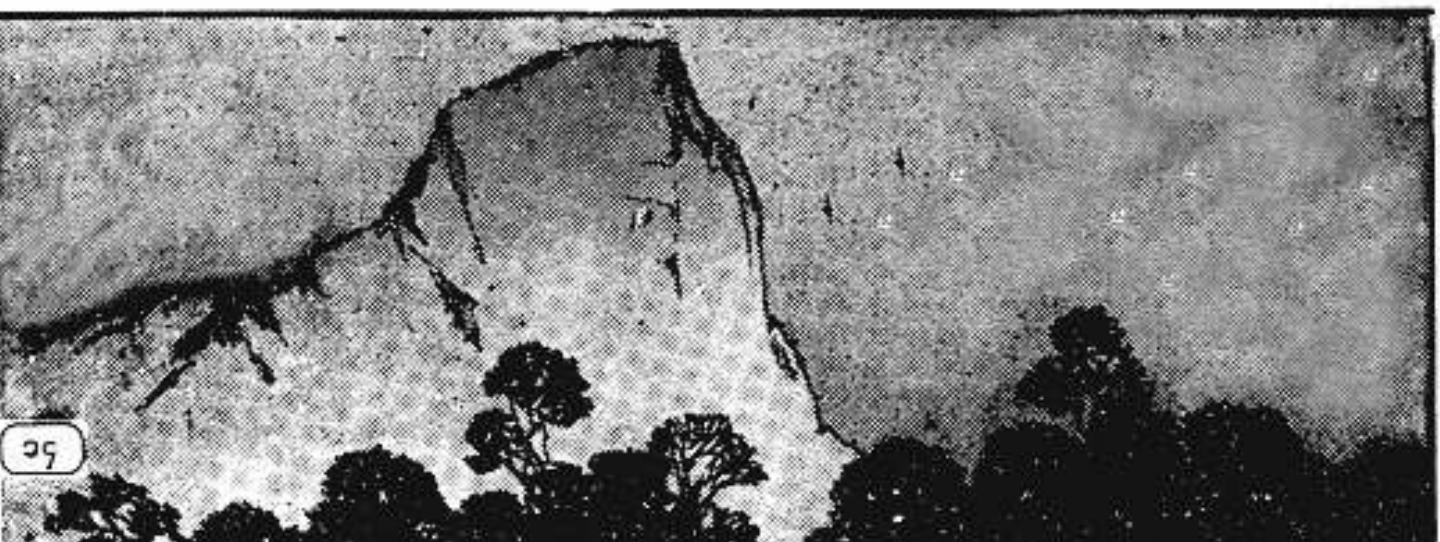
ပျဉ်း ကို မပူရန် အားပေးသည့် ပွဉ်း ကိုယ်တိုင်ပင်
သက်ပြင်း ခိုးရှိုက်မိ၏...လူ နှစ်ယောက် အသက်ကို
ကယ်တင်ရမည့်အရေးမို့ အရံစွန့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရသော်
လည်း...လုပ်နေကျ မဟုတ်သဖြင့်...နည်းနည်းတော့
ရင်ခွန်ခဲ့သည်....

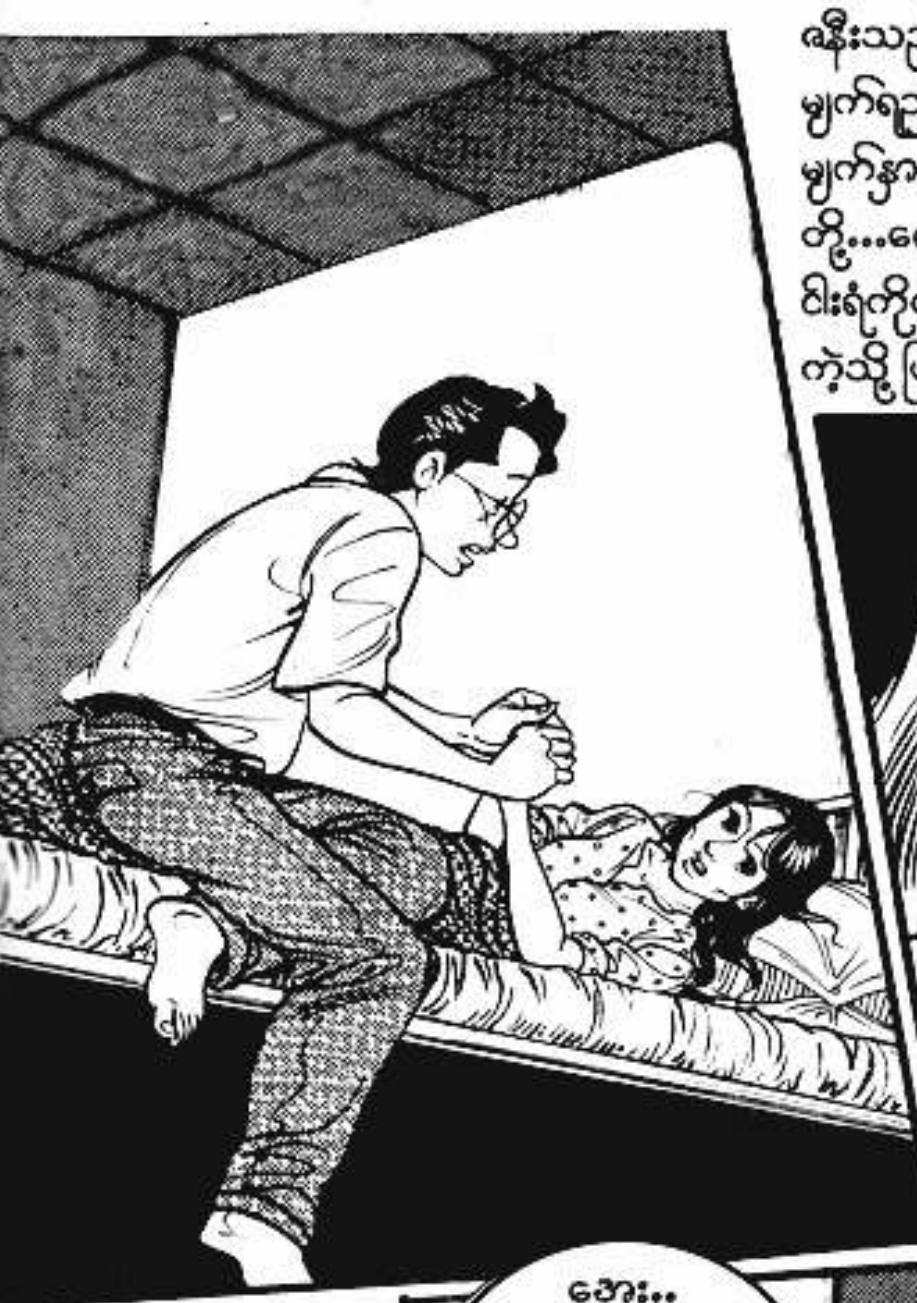
မပူပါနဲ့
ပျဉ်း ရာ...လူမစွမ်း
နတ်မ တယ်လို့ ဆိုရိုး
စကား ရှိတယ် မဟုတ်
လား...သွားကြစို့...

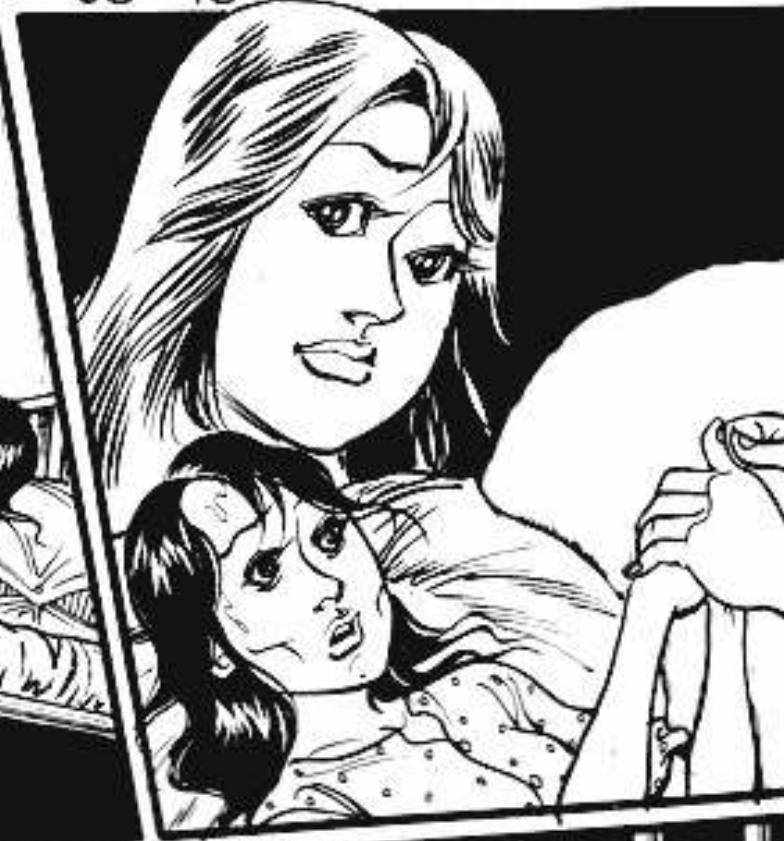
သူတို့တွေ ထွက်လာကြတော့ နေဝန်းနီနီ တောင်စောင်း
ကြားသို့ ကမန်းကတန်း တိုးဝင်သွား၏...

ကဲ..ပွဉ်း
တို့တွေ အိမ်ခဏ
ပြန်ပြီး ဆေးရုံသွား
ရဦးမှာ မဟုတ်လား
သွားကြစို့....

အနီးသည်၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပွဲကြီး
မျက်ရည်ဝေနေ၏.... ပွဲကြီး စွဲလမ်းခဲ့ရသော
မျက်နှာလှလှလေးသည်လည်း အသားအရေ
တို့...လျော့ပါး နေခဲ့ပြီ....သူတစ်မက်ခဲ့သော
ငါးရံကိုယ်လုံးလေးသည်လည်း ငါးဖောင်ရိုး
ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီ....

မ ငှာသင်းငှာသင်းသည်
ပွဲကြီး ဘဝ ဖြစ်သော
ကြောင့်...ဒီအတိုင်း
ထွက်သွားခွင့်တော့
မပြုနိုင်ပါ...သမီး
ကျ...သေခြင်းနှင့်...
ခွဲခွာမှုကိုသာလက်ခံ
နိုင်မည်ဖြစ်၏....
သို့အတွက်...လိုအပ်
သောငွေကြေးလက်
နက်နှင့်...ရောဂါအား
အနိုင်ယူပြချင်
ပါသေးသည်....

အေး...
ဘာစားချင်လဲဟင်
စားချင်တာပြော..
ကိုယ်ဝယ်ကျေး
မယ်....

မပွင့်တပွင့် အပြုံးလေး
နှင့် မ ငှာသင်းငှာသင်း
ခေါင်းယမ်းပြုရှာသည်...

ဘာမှ...
ခံတွင်း မလိုက်ပါ
ဘူး...ကိုရယ်...

မဟုတ်သေး
ပါဘူး...အေးရယ်..
သေချာလေး စဉ်းစားပြီး
စိတ်ထဲ ပေါ်လာတာလေး
ပြောကြည့် စမ်းပါ..
အာဟာရပြည့်မှ ခံနိုင်ရည်
ရှိမှာလေ..

ဒါတော့ ဒါပေါ့ ကိုရယ်..ဒါပေမယ့်
ကို အရမ်း ပင်ပန်းနေပြီ မဟုတ်
လား.....မောင်တစ်ထမ်းမယ်တစ်ရွက်
စီးပွားရှာရမယ့် အချိန်မှာ အေးက
ဂီလာနု ဖြစ်နေတာလေ...

ဒါတွေ..တွေ့
မနေပါနဲ့ အေးရယ်..
ကိုယ် မပင်ပန်းပါဘူး
အေး အတွက်ဆို ဘာပဲ
လုပ်ရ လုပ်ရ ကိုယ်
မမှုပါဘူးကွာ...

ဖွဲကြီး
က..ရင်တွင်း
စကားစစ်စစ်
ကို..
စေတနာဖြင့်
ဆို၏...

မ သောင်းအေး မျက်ရည်
စမ်းစမ်း စမ်းစမ်း ဖြစ်သွား
သည်...အနီးသည်၏လက်
ကို...ဆုပ်ကိုင်ထားသော
ပွဲကြီး လက်ပေါ်သို့...
အရိုးပြိုင်းပြိုင်းနှင့်...
မ သောင်းအေး ၏
နောက်ထပ်
လက်တစ်ဖက်
ရောက်လာသည်...

အေးစက်သော မေးခွန်းတွင် တောင်းဆိုမှုနှင့်
အသနားခံမှုများ ပါဝင်နေသဖြင့်.. ပွဲကြီး နှလုံးသားကို
ရေခဲ အုံ့လိုက်သကဲ့သို့ ကျဉ်တက် သွား၏..သို့ဖြစ်၍..
နွေးထွေးသော အဖြေ နှင့်..နှစ်သိမ့်ရန် စကားလုံးရှာဖွေရေး
လုပ်ရသည်.....

ပြောလေ
အေး ဘာပြော
ချင်လို့လဲ...

အိမ်အကြောင်းကို
တပ်အပ် သိနေ
သော....နီးသည်၏
ကြောက်စရာ
အကောင်းဆုံးမေးခွန်း
အား.....ယုတိ ဂို
အဖြေပေးနိုင်ရန်
အကြံပေး ပုဂ္ဂိုလ်
ငှားရမလို့ ဖြစ်နေ၏...

မိတ်စာတ် ချွတ်ခြုံ ကျနေသော နီးသည်အတွက်
ကောက်ရိုး တစ်မျှင်ထက် ပိုသော...သာသောအဖြေ
မျိုး...ပြောချင်နေသည်...

မူသားက အကောင်းဆုံး ခွန်အား
ကို...ဖန်တီးနိုင်မည်ဆိုလျှင်
ပက်ပက်စက်စက်လိမ် ပြောဖို့ရန်
ဝန်လေးနေမည် မဟုတ်...

ရန်ကုန်
တက်ပြီး ဆေးကုဖို့
ကို တင်မဟုတ်ဘူး
ပျဉ်းကပ်၊ ကြိုးစားနေတာ
သူတို့ အမွေဆိုင်လယ်
တွေ ရောင်းပြီး အမွေ
ခွဲမယ်တဲ့...

အဲဒီကိစ္စ
ပြီးရင်..ကိုယ်တို့
တွေ..ရန်ကုန်အတူ
တက်ကြမှာ အေး
ရဲ့...

ပျဉ်းက
ပိုက်ဆံချေးမယ်
ပေါ့....

ဟုတ်တယ်
အေးရယ်...နောက်မှ...
အေးဆေး ပြန်ဆင်တဲ့..
အဆင်ပြေသွားတာပေါ့..
လူမသေ ငွေမရှားပါဘူး
အေးရယ်...ကျန်းမာရေးက
ပိုအရေးကြီးတာ
မဟုတ်လား..

အားပေးစကား
နဲ့တင်..ကျေးဇူးတင်
လိုက်တာ ကိုရယ်..
ဒါနဲ့ ပျဉ်း အမေ
ဒေါ်ဒေါ်ဝေကော..
သက်သာရုံလား
ဟင်...

ဒီလိုပါပဲ..
အေးရယ် ဒေါ်ဒေါ်ဝေက..
အသက်ကြီးပြီ မဟုတ်
လား...သိပ်ခံနိုင်ရည်မရှိ
ဘူးလေ...ရောဂါက...
ဒီလောက်မဆိုး ပါ
ဘူး....

အင်း..သနား
ပါတယ် ကိုရယ်..
ဝေဒနာ ဆိုတာ..
ခံစားဖူးမှ ကိုယ်ချင်း
စာလို့ ရတာမဟုတ်
လား....

ပျဉ်း ချေးမည့် ငွေနှင့် စိတ်ခွန်အားတက်
သွားသော...အနီးသည်၏ မျက်နှာကို ပျဉ်း
ရဲရဲ မကြည့် ဝံ...တကယ့် ရင်ထဲက စေတနာ
အရ ဆိုလျှင်တော့..ရှိသမျှစည်းစိမ် ပုံအောအကုန်
ခံပြီး...အနီးသည်၏ အသက်ကို ဆွဲဆန်လိုက်ချင်သည်

ခက်သည်က အကုန်ခံ
စရာ စည်းစိမ် တစ်ပြားမှ
မရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်...

ခက်သည်က အကုန်ခံ
စရာ စည်းစိမ် တစ်ပြားမှ
မရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်...

ကိုဘာတွေ
တွေးနေတာလဲဟင်..
ခုမှ မိုက်ဆာလာ
သလိုပဲ..

ဟင်..ဟုတ်လား
ဘာစားချင်လဲ...
ပြော..ကိုယ်သွား
ဝယ်ပေးမယ်....

မုန့်ဟင်းခါးကို
နံနံပင် များများ
ငရုတ်သီးစပ်စပ်နဲ့
စားချင်တယ်...

ရမယ်..အေး
ခဏလေးပဲ စောင့်..
ကိုယ်အခုသွား
ဝယ်လိုက်မယ်...

စုံကြယ်ကို ခူးဆွတ်ရတာလည်း မဟုတ်..မြင့် မြင့်
တောင်ကို....တုံးမှတ်လို့ ခုန်ရတာလည်း မဟုတ်...
ချစ်ရသူအတွက် မုန့်ဟင်းခါးလောက်ကတော့
ချက်ချင်းပင် ဆောင်ကျဉ်းပေးနိုင်သည့် မဟုတ်လား...

ပွဲကြီး အခန်းထဲမှ အထွက်... ပျဉ်း နှင့်ဆုံ၍ ဆွဲခေါ်လာ
ခဲ့၏....မုန့်ဟင်းခါးဆိုင် လိုက်ရှာရင်း လျှောက်လာခဲ့ကြ၏...

ပွဲကြီး..ငါ့အမေ
မသက်သာဘူး..
သိလား ဆရာဝန်က
ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးကို
မြန်မြန်သွားနိုင်ရင်
ကောင်းမယ်တဲ့...

ဟင်...
ဆရာဝန်က..
ပြောတာ..

ဟုတ်တယ်..
ပျဉ်း...ကြာသွား
ရင်...မျှော်လင့်ချက်
သိပ်မရှိတော့ဘူး
တဲ့..

ဗျာပါဒတို့ လောင်မြိုက်ပြီး
စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုနှင့် လှောင်
အိုက်သွားသဖြင့်..အတွေးတို့
မှောင်မိုက်သွားရသည်..

တို့ ဟိုကိစ္စ
ကို...မြန်မြန်လုပ်
မှ...ဖြစ်မယ်ထင်
တယ်..

မင်း..
ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ
လား...ပျဉ်း..

ရွေးချယ်
စရာမရှိတော့
တာ...

ဟာ...ဒီကွ
ပါပဲကွာ..သောင်းအေး
အခြေအနေကလည်း
သိပ်အားရစရာမရှိ
ဘူး...စိတ်ညစ်တယ်
ပျဉ်း ရာ...

ဟုတ်ပါပြီလေ
မင်းနဲ့ငါက..ကံတူ
အကျိုးပေးတွေပဲ..
သေအတူ ဝေအတူ
ပေါ့ကွာ...

မုန့်ဟင်းခါး ဝယ်ပြီးနောက်..
ဆေးရုံသို့ အတူပြန်လာကြ
သည်.. အတွေးထဲမှာ
အေးခဲလာသော မွန်းကျပ်မှုများ
အား.....ထွက်ပေါက်ပေးရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏...

ကောင်းပြီ
ပျဉ်း...တို့တွေ
စွန့်စားကြတာပေါ့..
မနက်ဖြန်ကို အပြီး
သတ်..သွား အကဲခတ်
ကြမယ်...

ပြီးတော့...

သန်ဘက်ခါ
မှာ...လုပ်ငန်း
အကောင်အထည်
ဖော်မယ်ကွာ...

အေး.....ဒီကိစ္စ
အမြန် အကောင်
အထည် ဖော်တာပဲကောင်း
ပါတယ်ကွာ...သေ မြေကြီး
ရှင်ရွှေထီးပေါ့....

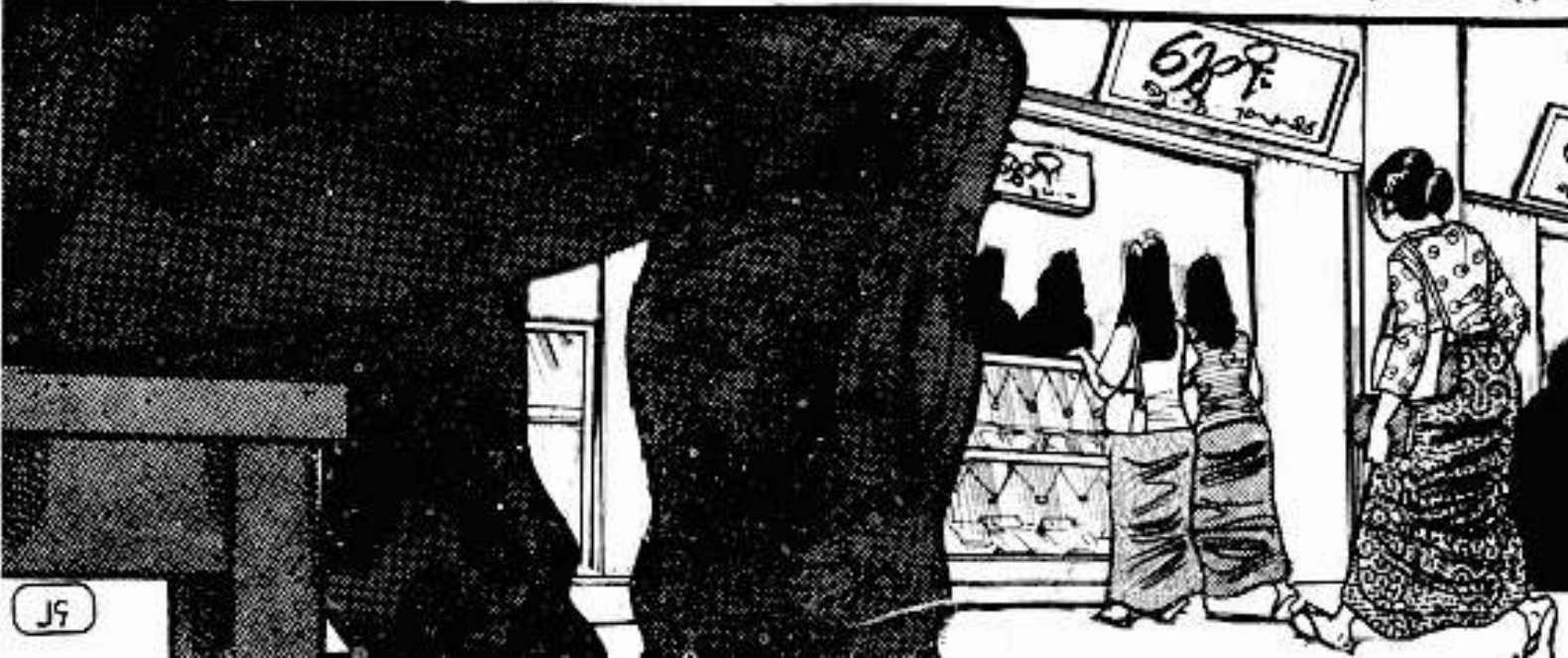
ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်..လက်ချင်းတုံ့ပြီး
အမှောင်ထဲသို့..တရွေ့ရွေ့ တိုးဝင်
လာခဲ့ကြ၏....

နောက်တစ်နေ့တွင် စည်ပင်ဈေးရှေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
တစ်ဆိုင်မှနေ၍... ပွဲကြီး နှင့် ပွဲငြိုး လေ့လာစူးစမ်း အစီ
အစဉ်ကို....အကောင်အထည်ဖော်နေကြသည်..သူတို့၏
ပစ်မှတ် ဆိုင်ရှင်များသည် ဤမြို့တွင်း၌ပင်နေပြီး
ဤစည်ပင်ဈေးမှာပင် ရွှေဆိုင်ဖွင့်ထားသူများဖြစ်၏..

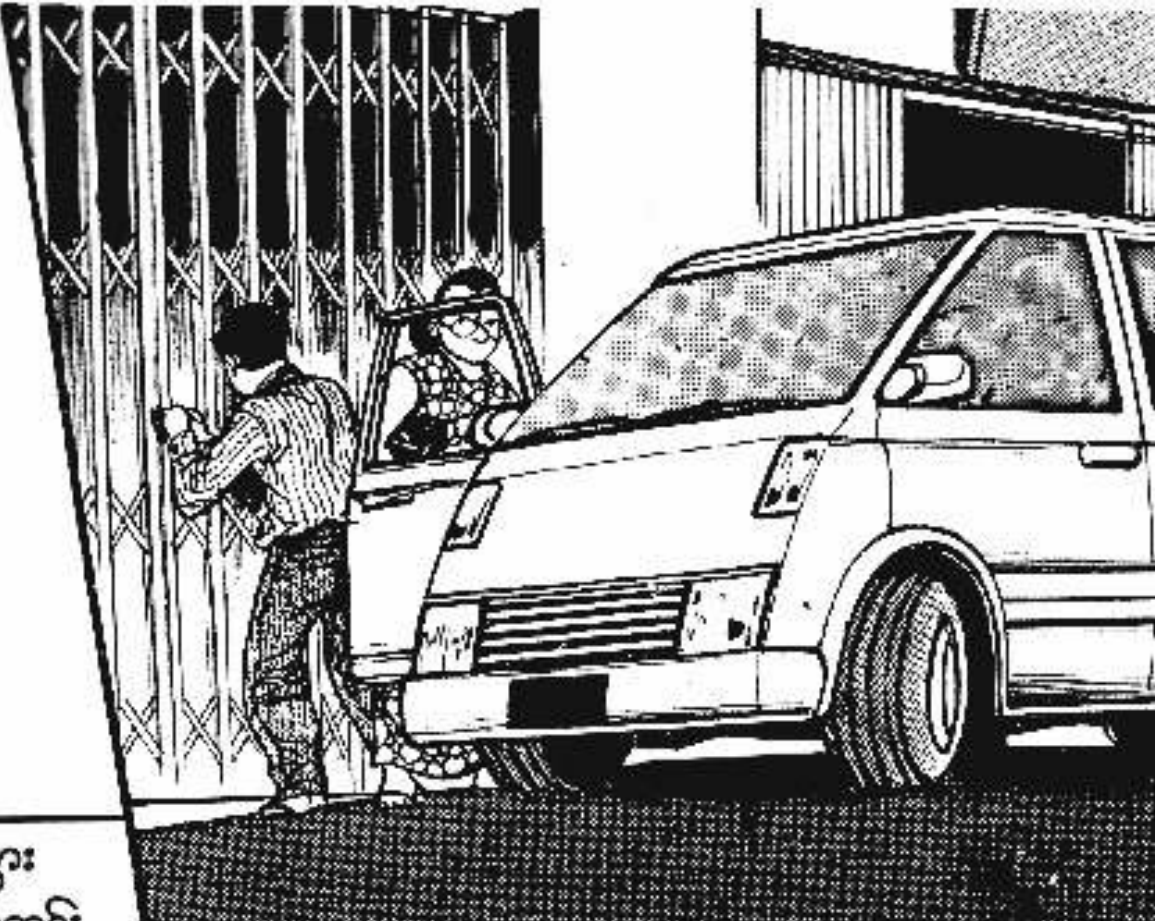
နာမည်ရ ရွှေဆိုင်ဖြစ်၍
အရောင်းအဝယ်ကောင်းသည်
လူအဝင်အထွက် များသည်...
သို့ဖြစ်၍..နေခင်းဘက် သူတို့
အကြံအစည်ကို အကောင်
အထည်ဖော်၍ မရချေ....

မူလအစီအစဉ် အတိုင်း...ဆိုင်အသိမ်းတွင် လှုပ်ရှား
ဖို့ မလွယ်၍...အခြားနည်းလမ်းမရှိ....

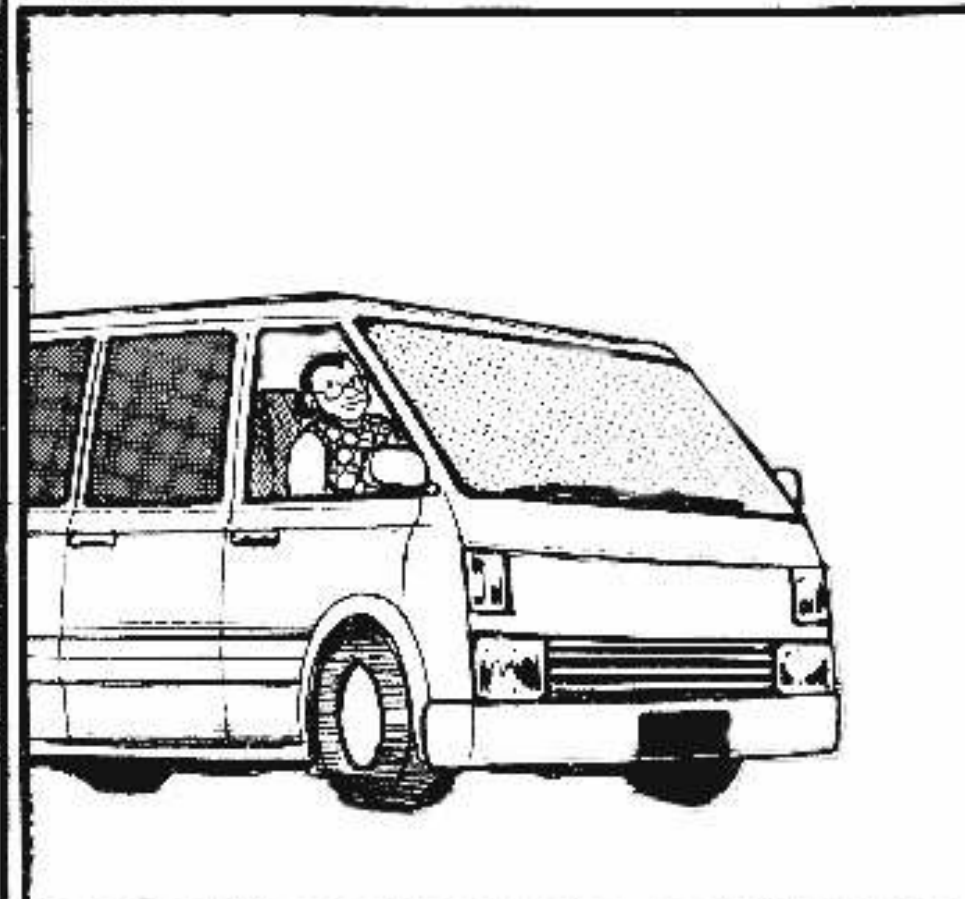
တစ်နေ့က အရောင်း
အဝယ် လုပ်ပြီး...ညနေ
ငါးနာရီတွင် ဆိုင်သိမ်း
သည်....ငါးနာရီဆယ် ငါး
နာရီ...ငါးနာရီခွဲကြားတွင်
အိမ်မှ လာကြိုသော
ကားနှင့်...ပုံမှန်ပြန်လေ့
ရှိ၏...ဆိုင်ပိတ်ပြီးသည်
နှင့်...ရွှေထည်များကို
ခြင်းနှင့်ထည့်ကာ
အိမ်သို့ ပြန်ယူသွားကြ
စမြဲ ဖြစ်သည်...

ဆိုင်ရှေ့ ကားဆီသို့အသွား
မဖြစ်စေရန်အချိန်အတွင်း
သူတို့ ကြံစည်ထားသော
အလုပ်ကို...ပြီးအောင်လုပ်ရ
မှာပဲ..ဖြစ်၏..

ကားပေါ် မတက်ခင် ပြီးအောင် မလုပ်နိုင်လျှင်
ခဲလေသမျှ သံရေကျသာ ဖြစ်တော့မည်..ယနေ့လည်း
ဆိုင်ရှင်များက...

ငါးနာရီ နှစ်ဆယ်တွင်...ကားပေါ်သို့..
တက်နေပြီ ဖြစ်၏...

ဆိုင်ရှင်များ၏
အပြောင်းအလဲမျှရှိ
သော....ပုံမှန် အလေ့
အထက...သူတို့ကြံစည်
ထားသော အလုပ်
အတွက်တော့..
လွယ်လင့်တကူဖြစ်
အောင်...ကူညီပံ့ပိုး
ပေးသကဲ့သို့...ရှိ၏..

အဲဒီ အချိန်
လေး...အတွင်းမှာ
ကွက်တိ ဖြစ်အောင်
လုပ်ရမှာပဲ..
ပွဲကြီး...

မိသဘော
ပေါက်တယ် ပူပြင်း
တို့တွေ အကြိမ်ကြိမ်
လေ့ကျင့်ထားတာပဲ..
အဆင်ပြေသွား
မှာပါ...

ပူပြင်း အား နှစ်သိမ့်ပြီး ပြီးပြီလိုက်သော်လည်း...ကိုယ်တိုင်
ကမူ...အားကုန်ခမ်းသလို ဖြစ်နေလေ၏...

လက်တစ်ကမ်း ရောက်ရှိနေသည်က..အောင်မြင်မှုလား..
ရှုံးနိမ့်ခြင်းလား...ဝေခွဲ ရှိ..မရတော့...

ဆရာဝန်က...မသေချာဟန်နှင့်...နောက်
တစ်ကြိမ် စမ်းသပ် စစ်ဆေးနေ၏..
ပွဲကြီး အနားတွင် ရပ်ရင်း...ရင်
တထိတ်ထိတ်နှင့် စောင့်ကြည့်နေ၏...

နေရထိုင်
ရတာ ဘယ်လို
နေလဲ..

အောက်ပိုင်း
တစ်ပိုင်းလုံး ကိုက်ခဲ
နေတာပါပဲ ဆရာ
ရယ်....

အခု ဆေးထိုးပေးခဲ့မယ် အကိုက်အခဲ
ပျောက်ဆေးလည်း ရှစ်နာရီခြား
သုံးကြိမ် သောက်ပါ...

ဟုတ်ကဲ့..
ဆရာ...

ကဲ..
လူနာရှင်က..
ဆေးယူဖို့လိုက်
ခဲ့ပါ..

ဪ..
ဟုတ်ကဲ့..

ဆရာဝန်က သေဒဏ် စီရင်ချက်အား အေးအေး
ဆေးဆေး ဖတ်ပြနေသော တရားသူကြီး
တစ်ယောက်၏ လေသံမျိုးနှင့် ပြောလိုက်သည်
ပွဏ္ဏား မှာ အရှင်လတ်လတ် ရင်ခွံခံရသူလို
သွေးပျက်သွား၏...

ဆရာဝန်က ပွဏ္ဏား ကို...
ပခုံး ဖက်ခေါ်သွားရင်း...

ရောဂါက...
တဖြည်းဖြည်းနဲ့
ပျံ့နှံ့နေပြီ...တခြား
အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းတွေ
ထိ...ကူးစက်သွားရင်
မျှော်လင့်ချက်မရှိ
တော့ဘူး...

အဲ...
အဲဒီတော့...ဘာ
ဘာဆက်လုပ်ရ
မှာလဲ ဆရာ...

ဖြစ်နိုင်ရင်
ရန်ကုန်ကိုသွားပြီး
မိတ်ကင်စေချင်
တယ်ဗျာ...

လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုနှင့်...
 ပြောလိုက်သော ဆရာဝန်၏ အကြံပေး
 စကားက ဒွိဟ ဖြစ်နေသော ပွဲကြီး ၏
 စိတ်အတွေးကို...မီးပြင်းတိုက်သလို
 ဖြစ်သွားသည်...
 မတင်မကျ ဆုံးဖြတ်ချက်အား...

ကြိုးစားပါဗျာ ကျွန်တော်တို့လည်း
 ဘယ်လို့မှ မတတ်သာလို့ပါ.....
 ဒီဆေးရုံလေးမှာက ကင်ဆာကို
 ရင်ဆိုင်ဖို့ ဘာလက်နက်မှ မရှိ
 လို့ပါ...

ပြတ်ပြတ်သားသား ဖြစ်သွားစေရန်
 တွန်းအားပေးသလို ဖြစ်ခဲ့ပြီ....

ဟုတ်
 ကျွန်တော်..
 သဘောပေါက်ပါ
 တယ်...ဆရာ..

ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့
 ကျွန်တော်ကြိုးစား
 ကြည့် ပါမယ်..
 ဆရာ..

ဆရာဝန် မျက်နှာလွဲ၍ ထွက်သွား
သောအခါ... ပွဲကြီး ဝရံတာကို
လက်ထောက်၍...ယိုင်လဲ မသွား
အောင်...ထိန်းထားလိုက်ရသည်။
နုရာဇ်စွဲ လဲရာ သူ့ခိုးထောင်းဆိုသလို
မတ်မတ် မရပ်နိုင်သူကိုမူ လောကဓံ
က...ကုန်းပိုးစီးသည့်အဖြစ်မဟုတ်ပါလား...

ချစ်ဇနီးအတွက် ပူပန် စိတ်နှင့်..
ပွဲကြီး တစ်ယောက် မျက်ရည်များ
ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာ၏...လူနာ
ကတင်ပေါ် ခိုကိုးရာမဲ့ ကျန်ခဲ့သော

ဇနီး အတွက်လည်း ရတက်မအေး ဖြစ်နေရသဖြင့်..
မျက်ရည်ကို အစ ဖျောက်ပြီး သိန်းတစ်ထောင်ထိ
ပေါက်သူကို ဟန်ဆောင်ရင်း အခန်းထဲ ပြန်ဝင်ခဲ့၏...

ညသီးညနုသော
 ဇနီးသည်အား...
 ကော်ဖီနှင့်
 အကိုက်အခဲပျောက်
 ဆေး...တိုက်လိုက်၏..
 ဇနီးက ဆေးသောက်
 ရင်း...ပျိုနေသေးသည်...

သောက်လိုက်
 ရတဲ့ဆေးတွေဆိုတာ
 ကလည်း တစ်နေ့တစ်နေ့
 တစ်ဆယ်သားလောက်
 များ...ရှိမလားမသိဘူး
 တင်း...

ရောဂါကို
 ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့
 သောက်ရတာပါ
 အေးရယ်...

ဟုတ်ပါတယ် ယောက်ျားရယ် အေးလည်း
 မသေချင်သေးပါဘူး သားသမီး မရနိုင်
 တော့ဘူးဆိုရင်လည်း ရှင်ကို သေတစ်ပန်
 သက်တစ်ဆုံး ပြုစု စောင့်ရှောက်ချင်ပါ
 သေးတယ်...

ဒါပေါ့...အေး
 အသက်ရှည်ရှည်နေရ
 ဦးမှာပါ..နောက်နှစ်ရက်
 သုံးရက်ဆို ကိုယ်တို့
 ရန်ကုန်ဆေးရုံပြောင်း
 ကြမယ်လေ...

မုသားအစစ် မဟုတ်သော်
လည်း လိမ်လည်မှု အသင့်
အတင့် ရှေ့စွက်ထားသော
အားပေးစကားကြောင့်....
မှေးမှိန်၍..လှုပ်ရှားမှုကင်းမဲ့
နေသည့်..နီးသည်၏
မျက်ဝန်းများ အနည်းငယ်
အရောင်လက်လာ၏....

ကောင်းလိုက်တာ
ကိုရယ်..ရွှေတိဂုံ
ဘုရားလည်းဖူးကြ
မယ်နော်...

ဖူးရမှာပေါ့
ရွှေတိဂုံ ဖူးပြီးမှ..
ဆေးရုံဝင်ကြမှာ
လေ...

ရွှေတိဂုံ
ဘုရားမှာ အသက်
၅၂၅၂၅ နေပါရစေ
လို့..ဆုတောင်းရင်
ပြည့်မှာပါနော်..

ပြည့်ရမှာပေါ့..
အေးရယ်..လေးဆု
ခါတ်ပုံ ရွှေတိဂုံပဲ
ဟာ...

မသောင်းအေး မှာ
လက်တွေ့မဖူးရ
သေးခင်...ကြိုတင်
ရည်မှန်း၍...
လက်အုပ်လေး
ချီကာ..ရောရမ်းပြီး
ရှိခိုးလိုက်၏..
နီးကို ကြည့်ရင်း
ပွဲကြီး ..စိတ်ထင်
သွားသည်....

အချိန်မှ မိမိပြီးမလား
တွေးရင်..စိတ်လော
လာ၏...မည်သို့ပင်
ဖြစ်စေ....ရန်ကုန်သို့
ပြောင်း၍..ခါတ်ကင်ခြင်း
ဆေးသွင်းခြင်း...ခွဲစိတ်
ခြင်း...တစ်ခုခုကို...
မဖြစ်မနေ လုပ်ပြီး..
ကုသပေးလိုက်ချင်ပါ
သေးသည်...

အိမ်ထောင်သည်
ဘဝ၏..ချစ်ခြင်း
တရားနှင့် ပဋိပက္ခ
များကို အခန်းဆက်
ဝတ္ထုရှည်လို ရေးဖွဲ့
ပြချင်နေသေးသည်..
သို့အတွက်..
အသက်ရှည်ရာအနာ
မဲ့ ကြောင်းတွင်..
အဓိက မောင်းနှင်
အား ဖြစ်သော
ပိုက်ဆံကိုသာ....

မက်မက်မောမော
ရှာဖွေရတော့မည်
ဖြစ်၏...

ဇနီးသည်မှာ ဘုရားအစွမ်းကြောင့်
လည်ကောင်း ဆရာဝန် ထိုးပေးသွားသော
အိပ်ဆေးကြောင့်လည်းကောင်း နာကျင်မှုကို
မေ့ကာ အိပ်ပျော်သွားရှာသည်..

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်မှု ရှိမရှိ စောင့်ကြည့်
ရင်း... ခြင် ယင် မသန်းရအောင် လိုအပ်
သလောက် ယင်ခပ်ပေးနေ၏..

အသက်သုံးဆယ်မှ မပြည့် တတ်သေး
ခင်... နှစ်ပျိုများ လှယ်ကခြင်း ခံလိုက်
ရသော... ချစ်ဇနီး၏ မျက်တွင်း
ဟောက်ပက်.... မျက်နှာကို စိတ်မကောင်း
ခြင်း... ကြီးစွာ ကြည့်ရင်း နှုတ်ရင်ဆင်း
လှပခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခဲ့သော ကာလ
များကို သနိရမိသည်...

ပွဲကြီး တစ်ယောက်..
 သောင်းအေး ကို
 မျှော်ရင်း လည်ပင်းက
 သစ်ကုလားအုတ်လို
 ရှည်ထွက်နေ၏..လယ်ထဲ
 ဆင်းသော သူမ အဖေထံ
 ထမင်းပို့ရင်းနှင့် တွေ့ဆုံ
 ရန်..ချိန်းထားသည့် ဖြစ်၍..
 မျှော်တော်စောနှင့်မော
 နေသည်...

ခေတ်ပေါ်တောသူမ သောင်းအေး...
 ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာတာကို
 လှမ်းတွေ့လိုက်ရမှ.. ပွဲကြီး အလုံးကြီး
 ကျသွားရသည်...

စောင့်လိုက်
 ရတာ...အေးရယ်
 အိမ်ကသာ ဆားနယ်
 လာရင်..ငါးခြောက်
 ဖြစ်မှာ ကျိန်းသေ
 တယ်...

ခွေးပု
 လာရောင်းတဲ့ကြက်
 က...ရင့်ထော်နေတော့
 မနူးလို့ စောင့်နေရ
 တာ....ကိုရဲ့..

ကံပါ..သွက်သွက်
လျှောက်..လယ်ထဲ
မရောက်ခင်တော့ ချုံတိုး
ရင်း..ခဏတဖြုတ်
ထိုင်မယ်နော်...

အို....
ဘာလုပ်ဦးမလို့လဲ
ထမင်းပို့နောက်ကျနေ
ရတဲ့အထဲ..

ဟောဗျာ..
အခု ကိုယ်တုံးချိန်းတွေ
နေကြတာလေ..စကားစ
မြည်လေး ပြောရင်း ဟိုဘာ
ဒီဘာ လုပ်ကြတာပေါ့...

ဟင်းနော်..
ဒါက..ဘာ
စကားလဲ...

ချစ်စကား..
ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ..

ထိုအခါက အားကောင်းမောင်းသန် လူလင်ပျို
ပွဲကြီးက..ငါးရုံကိုယ်လုံးနှင့်တောစံပယ်ရှိုင်းလေးအား
တရွတ်တိုက် ဆွဲခေါ်သွားခဲ့ဖူးသည်..

သောင်းအေးတို့လယ်နား
 ရောက်ခါနီး ဝါးရုံနှင့်
 ချုံတောထဲ ခေတ္တ
 ခိုနားခဲ့ကြသေးသည်..
 ထိုချုံထဲတွင်...
 တောဆန်ဆန် အချစ်
 ကဗျာ တစ်ပုဒ်အား
 အပတ်တကုတ် ရေးဖွဲ့
 ခဲ့သေး၏..

ထိုသောအခါ ပွဲကြီး
 ယောက္ခမလောင်း
 စားမည့် ထမင်းတို့
 အေးစက်မာကျော
 သွားခဲ့သည်...
 ချုံထဲမှာထိုင်..
 လက်ကလေးကိုကိုင်
 ချစ်စကားတွေပြောရင်း
 ချစ်ရေယာဉ်ကြွေမှာ
 မျောခဲ့ကြ၏...

ချစ်တယ်
 အေးရယ်... ဒီတစ်ခါ
 ဝါကျတ်ရင် လက်ထပ်
 ကြမယ်နော်...

အဲဒါ
 အဘကို နားဖောက်
 ပေါ့... ကိုရဲ့..

ဦးလေးကို
 ကြောက်တယ်
 အေး...

ဪ...
 မိန်းမတော့လို
 ချင်တယ်မဟုတ်
 လား...

ဤသို့ ဤနယ် အနာဂတ်အရေး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး ရင်ခုန်သံ
ကြိုးညှိနေစဉ်မှာပင် သူတို့ နှစ်ယောက်ရှေ့သို့ ရေစီးကြောင်းငယ်
တစ်ခု တသွင်သွင် စီးဆင်းလာ၏..အနံ့က ခပ်သင်းသင်း....

ဟ.....ဟ..
ဘာလဲဟ..ဘာတွေ
လဲ..ဟာ..သေး
သေးတွေ...

ဖွဲ့ကြီး က အလန်တကြားတ
ပြောရင်း ဝရုန်းသုန်းကား
ထရပ်လိုက်ကြ၏...အသံ
ကျယ်သွားသဖြင့်..တစ်ဖက်
ခွဲအကွယ်တွင်...အပေါ့သွား
နေသော....လူတစ်ယောက်
လည်း.....ထလာသည်...

တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် စူးစမ်းရန် ချုံကြိုကျော်၍ ခေါင်းပြု
လိုက်ကြသည်. အခါမှာတော့....

ဟင်...
သမီး...နင်...
နင်...

ဟယ်...
အဘ...

ဟာ...
ဒီးလေး...

ဟင်..ငါ..
ငါကတော့..မလော.
မလောနဲ့ မျှော်လို့က်ရ
တာ...ထမင်းဆာတာမခံ
နိုင်လို့ အခုအိမ်ပြန်
မလို့တာ..

တစ်ဖက် ချုံအကွယ်
မှ....အပေါ်သွားသူက
ပွဲကြီး နိယောက္ခမ
လောင်း....ဖြစ်နေ၏..
အဖြစ်က ရှင်းမထိ...
သမီးရည်းစားချိန်း
တွေသည့် နေရာတွင်မှ...
ယောက္ခမလောင်းက
သေးဝင်ပေါက်မိသည့်
မဟုတ်လား...

ညည်းက..
ဒီမှာ ဘာလုပ်နေ
တာတုန်း အဲဒီ
အကောင်က
ဘယ်သူတုန်း...

ပွဲကြီး ဟာ..
ယောက္ခမလောင်း
ကို...ရေငန့်ပိုင်
ဦးရှင်ကြီးလို
သဘောထားပြီး
ဦးတင်မြှောက်ချီ
ပသ ကန်တော့
နေရတော့၏..

ကျုပ်..ကျုပ်
ရေသဖန်းရွာက..
မိကောင်းဖခင်သား
တစ်ယောက်ပါခင်ဗျာ..
ဦးလေးသမီးနဲ့ မေတ္တာ
မျှ...မျှနေကြတာပါ...

တောက်..
မိအေး..ဒီကောင်
ပြောတာ ဟုတ်
သလား...

ဟုတ်..ဟုတ်
ဟုတ်ပါတယ်
အဘ...

ဟင်း..ရှက်စရာကောင်းလို့က်
တာ..မိတဆိုးသမီးမို့ အလို
လို့က်တာသမျှ..အမိုက်
စော်ကားတာလို့က်ပေါ့
ဟုတ်လား ဟင် မိအေး...

ပြောစရာစကားတို့ အဆင်သင့် မရှိသဖြင့်..
ထို့တော့အုပ်တစ်ယောက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်
သွား၏..

ထိုနောက်ပိုင်းကာလ
များမှာတော့...သမီး
ဖြစ်သူ၏ ဆန္ဒကို
မလွန်ဆန်ရက်သော
အဖေ၏ ခွင့်ပြုချက်
နှင့်...ညှဉ်းပိုင်းအချိန်
များတွင်...သောင်းအေး
နှင့်...တရားဝင်တွေ့ဆုံ
ခွင့်ကို ပွင့်လင်း ရရှိခဲ့သည်

အဟဲ...ခုလို
ဆိုတော့...ယောက်ျား
က...လိမ္မာရေးခြား
ရှိသားပဲနော်
အေး....

ဟင်းနော်
မခန့်လေးစားနဲ့.
ဒါက...ဘာစကား
လဲ...

ဟဲ...ဟဲ..
အေးနဲ့ တရားဝင်
တွေ့ဆုံရတာပျော်
လို့ပါကွာ...

ပျော်နေရုံနဲ့
မပြီးသေးဘူးလေ
ကိုပဲ အတူနေချင်လှ
ပြီဆို.. လူကြီးတွေဆို
လာပြီး အဘဆီလာ
ကြောင်းလမ်းဦးမှ
ပေါ့...

ပွဲကြီး မှာက မိဘတွေ မရှိတော့...ဦးလေးလင်မယားထံ
 ခိုကပ်နေရသူဖြစ်သည်...ဒါကို သောင်းအေးလည်း
 သိပြီးသားမို့...ဦးလေးလင်မယားကို အပူကပ်၍..
 ကြောင်းလမ်းခွဲ၏... ပွဲကြီး က အချိန်တစ်နှစ်တောင်းပြီး
 တတ်စွမ်းသမျှ မင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးပါမည်ဟု
 အာမခံခဲ့သည်.....

ကြောင်းလမ်းပြီးသွားပြီမို့
 အဝင်အထွက်ကောင်းသွားပြီး
 အချိန်မရွေး တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့၏..

ပွဲကြီး လည်း
 ပန်းတိမ်အလုပ်
 ကို....အပတ်တကုတ်
 လုပ်ပြီး...မင်္ဂလာ
 ဆောင်ခွင့်မို့
 ကြိုးစားရတော့၏...

ကံအတိဆရာ၏ အတိညွှန်းများက
အကယ်ဒမီ သုံးဆူရ အတိညွှန်းဆရာ၏
လက်ရာကို အချိုးအကွေ့ အလှည့်
အပြောင်း...အတက်အကျများနှင့်....
ရသ စုံလင်လွန်းနေသည်... ပွဲကြီး ကြုံတွေ့
ခဲ့သော အလှည့် အပြောင်းများတွင်
မ သောင်းဒေး သည် အဓိကသရုပ်ဆောင်
ဖြစ်ခဲ့၏...

တစ်ရက်တွင် သောင်းဒေး အဖေ လယ်ထဲ
ဦးပိုးထိ၏...ဆေးရုံအရောက် နောက်ကျသွား
၍..အသက်ကယ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ပြင်းထန်
သော...အဆိပ်ကြောင့်..ခြေတစ်ဖက်ဆိုင်းပြီး
မသန်မစွမ်း ဖြစ်သွားသည်...

ထိုအခါ
ယောက္ခမ
လောင်းက...
ပွဲကြီး နှင့်
သောင်းဒေး ကို
မြန်မြန်..
လက်ထပ်ကြ
ရန်...တိုက်တွန်း
တော့သည်..

အဘပြောတာ
ဘယ်လိုသဘောရ
လဲ...ကို...

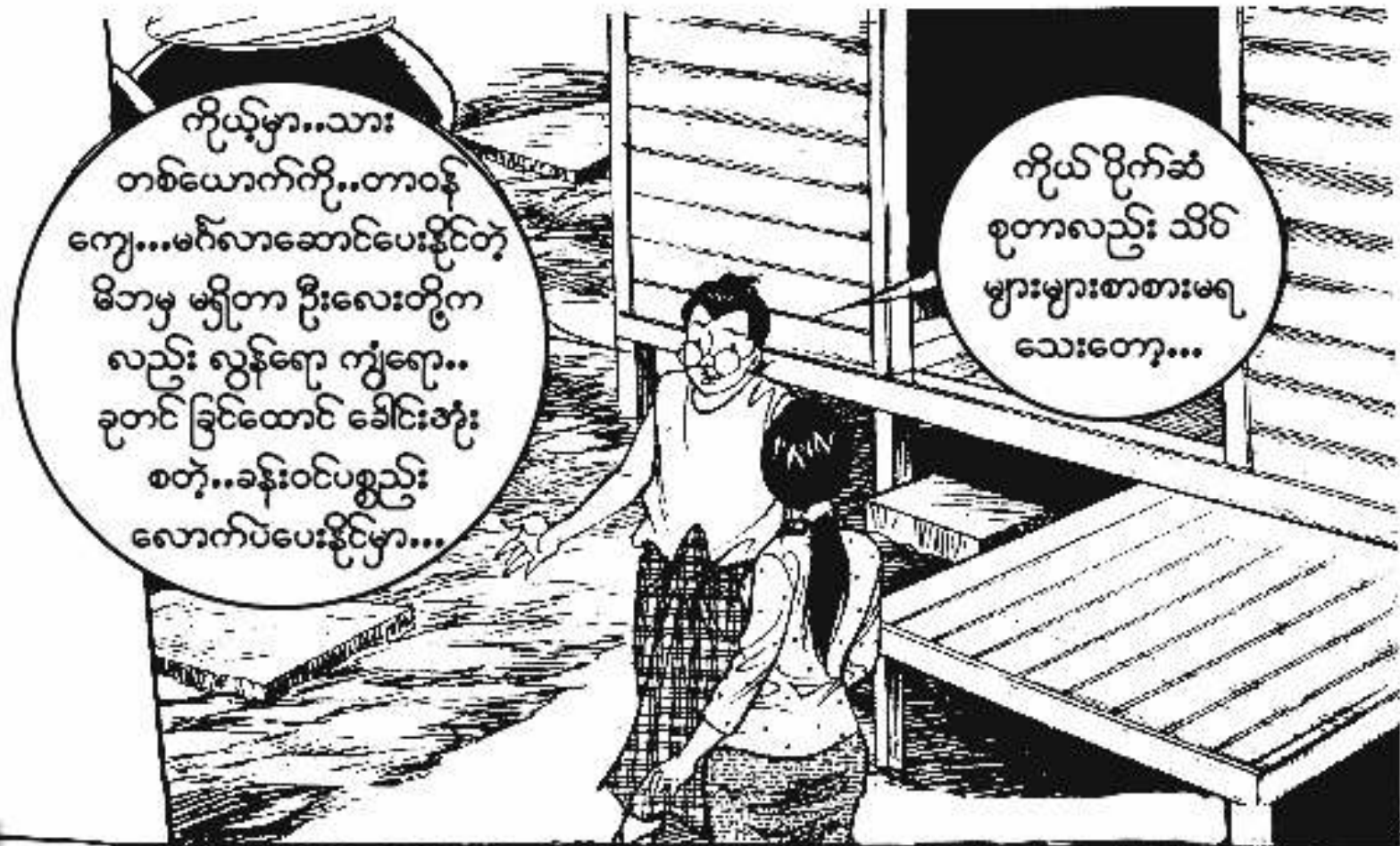
အဘက
သူ့တာဝန်တွေ..
ကိုယ့်ကို ပခုံးပြောင်းပြီး
ထမ်းခိုင်းချင်တာ မဟုတ်
လား.....သူ့လုပ်လက်စ
လယ်တွေကော...

အေးရဲ့
အမေပေးတဲ့..
လယ်ကွက်ကိုကော
ထွန်ခိုင်းချင်နေတာ
ပါ...

ဟင်းနော်
ဒါ ဘာစကားလဲ
နောက်မနေနဲ့...
တည့်တည့်တန်တန်
ပြော.

ကိုယ်လည်း
နွားဖြစ်ချင်နေတာပါ
အေးရယ်..လယ်ပဲ
ထွန်ရ..ထွန်ရ ဆီဆုံပဲ
ကြိတ်ရကြိတ်ရ..မမူ
ပါဘူး...ဒါပေမယ့်..

ဒါပေမယ့်..
ဘာဖြစ်လဲ..ဘာ
အခက်အခဲရှိလဲ
ကို ပြောလေ..

ကိုယ့်မှာ...သား
တစ်ယောက်ကို...တာဝန်
ကျေ...မင်္ဂလာဆောင်ပေးနိုင်တဲ့
မိဘမှ မရှိတာ ဦးလေးတို့က
လည်း လွန်ရော ကျုံ့ရော...
ခုတင် ခြင်ထောင် ခေါင်းအုံး
စတဲ့...ခန်းဝပ်စွည်း
လောက်ပဲပေးနိုင်မှာ...

ကိုယ်ပိုက်ဆံ
စုတာလည်း သိပ်
များများစာစားမရ
သေးတော့...

ပွဲကြီး သက်ပြင်းရှိကရင်း ပြောတော့
သောင်းအေးမျက်နှာ ညိုညွှားသည်...
ပြသာနာကို ဖြေရှင်းဖို့ စဉ်းစားဟန်နှင့်..
မျက်လုံးလေး ကလယ် ကလယ်လုပ်
လိုက်ရင်း

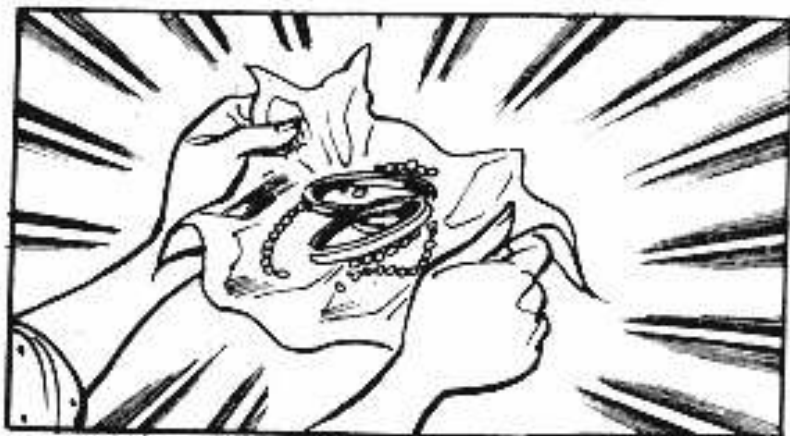

ငွေလို
နေတယ်ပေါ့
ဟုတ်လား
ကို...

ပွဲကြီး ရှက်ရွံ့စွာ ခေါင်းညိတ်
လိုက်ရတော့သည်... ..

ဘာမပြော ညာမပြောချင်နှင့် သောင်းငါး
ထသွားပြီ...ခဏအကြာမှာ...ပြန်ရောက်
လာတော့...လက်ထဲတွင် အထုပ်တစ်ထုပ်
ပါလာ၏..

အထုပ်ကိုသောင်းငါးဖြည့်ပြသောအခါ ဆွဲကြိုး
တစ်ကုံးနှင့်..လက်ကောက် နှစ်ကွင်းကိုတွေ့ရ၏...

ဒါ.....
ဘာတွေလဲ
အေး...

အမေ မဆုံးခင်
က.....အေးကိုပေးခဲ့တာ
လေ...အဲဒါတွေရှိမှန်း
အဘတောင် မသိဘူး..
ဒါတွေကို ထုချပြီး လိုအပ်တဲ့
နေရာမှာ သုံးလိုက်..

ဒါရောင်းပြီး
မင်္ဂလာဆောင်ရ
မယ်ပေါ့....
ဟုတ်လား...

ဟုတ်တယ်လေ ကိုရဲ့
အဘက သူ့ကိုယ်သူ
မနေရတော့ဘူးလို့ ထင်
နေတာ..ဒါကြောင့်
အေးအတွက် စိတ်ချရ
အောင်..အတင်းလက်ထပ်
ခိုင်းနေတာပေါ့...

ပွဲကြီး တော်တော်
 ရှက်သွား၏...
 မိန်းကလေးက ရွှေ
 ပေးပြီး...လက်ထပ်ဖို့
 ပြင်ဆင်ခိုင်းသဖြင့်...
 ယောက်ျားသိက္ခာကို
 ဝါးဝါးလှီးသလို ခံစား
 လိုက်ရသည်...

ဟာ...ဒါတော့
 မဖြစ်ဘူး အေး
 ဒါ ကိုယ့်တာဝန်ပါ
 ကိုယ်ခွန်ကိုယ့်အားနဲ့ပဲ
 တာဝန်ယူပါရစေ...

သိက္ခာကို ထိပါးသွားလို့ခံရ
 ခက်သွားသလားဟင်..အဘ
 လောလို့ ရွှေတိုးလာတဲ့
 လက်ထပ်ရက်အတွက်
 အေးမှာလည်း တာဝန်ရှိပါ
 တယ် ကိုရယ်.မိတ်ရှင်းရှင်းနဲ့.
 လက်ခံလိုက်ပါ...

သောင်းအေး က...
 တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း
 တောင်းတောင်း ဆိုဆို
 နှင့်..ရွှေထုပ်ကို အတင်း
 ထိုးပေးနေရာ... ပွဲကြီး
 ငြင်းရခက်သွား၏...

အေးတို့က
 လက်ထပ်ကြတော့မှာ
 မဟုတ်လား လင်ရယ်
 မယားရယ်ဆိုတာ..သူ့
 ပစ္စည်း ကိုယ့်ပစ္စည်းခွဲ ခြား
 နေစရာ မလိုပါဘူး...

အခြေအနေကို သေချာ တွက်စစ်ကြည့် လိုက်
တော့လည်း သူ့ အနေအထားနှင့်...နောက်တစ်နှစ်
အချိန်ယူလျှင်သော်မှ...လက်ထပ်ဖို့ လိုအပ်သည့်
ငွေ...ပြည့် မည်မထင်....

ဦးလေးတို့ လင်မယားကလည်း
လောက်လောက်လားလား
အားကိုးစရာ မမြင်ရသဖြင့်...
ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိပြီး
မချီတင်ကံ ဖြစ်နေမိ၏...

သောင်းအေးက ပွဲကြီး
ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်ရင်း...

အေးကိုချစ်တယ်
ဆို...အေးလည်းကိုနဲ့အတူ
နေချင်ပြီ ကိုရယ် ဘာကိုမှ
တွေးမနေဘဲ ဒါတွေထဲ
ဦး...လက်ထပ်ရက်
ရွေးလိုက်ရအောင်
နော်...

မစွမ်းရင်းကလည်းရှိ ကန့်စွန့်ခင်းကလည်းပြနေပြီဆိုတော့.. ပွဲကြီး ခေါင်းညှိတ်ရင်း
သောင်းအေး ကိုသာ ဖက်ထားလိုက်တော့၏...

သို့နှင့်..
 ယောက္ခမလောင်း၏
 ဆန္ဒအား သောင်းအေး
 ၏...ရွှေမျှားကိုရောင်း
 ၍ ပွဲကြီး တစ်ယောက်
 မောင့်ကျက်သရေ
 ခေါင်းပေါင်းဆောင်းဖြစ်
 သွားသည်...ကိုယ့်
 ပိုက်ဆံနှင့်ကိုယ်
 မင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ရ
 သော...သောင်းအေး
 တစ်ယောက်..ပျော်ရွှင်
 နေသလောက်မလုံမလဲ
 ဖြစ်နေသော ပွဲကြီး မှာ
 တော့မဝံ့မရံ့...

မင်္ဂလာပွဲတွင်ပင်.. ပွဲကြီးအပြီးတို့ အရောင်
 မှိန်နေခဲ့၏....လက်ဆတ်သော မပြုံးနှင့်
 သတို့သားအစစ် တစ်ယောက်ဖြစ်အောင်
 အပတ်တကုတ် ဟန်ဆောင်ခဲ့ရ၏...

ဒါကို သောင်းအေး ရိပ်မိသည်..
 ပွဲကြီး နေသာထိုင်သာ ဖြစ်အောင်
 အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ နှစ်သိမ့်ပေးရှာသည်...

အမေနှင့်တူသော မယားကို ရခွဲသော ပွဲကြီး တာဝန်
ကျ ပြီးကြီးဖြစ်အောင်...စွမ်းဆောင် ကြိုးစားတော့၏...
သောင်းဒေး အဖေ ယောက္ခမကြီးကို ပင်စင်ပေးပြီး
လယ် အလုပ် အိမ်အလုပ် အကုန်သိမ်းကြီးလုပ်သည်...

ထင်းခွံ ရေခပ် နွားစာစဉ်းသည်မှ
စပြီး....လယ်ထဲဆင်းသည်ထိ
အားလုံးကို နယ်ဆက်သလို..
လုပ်ရင်း...နားရက်မယူဘဲ
လုပ်အားပေး၏....

သမက်တစ်ကောင်
လုံး....အသုံးချနည်း
စာအုပ်ကို အခုမှ
ဖတ်ရှု ဖူးသော...
ယောက္ခမကြီးမှာ
သဘောတွေကျ
စိတ်တွေချပြီး
အိပ်ရာထဲ
လဲတော်မူရှာ
တော့၏...

ရောဂါစုံကို ကန်ထရိုက်ဆွဲရင်း
အိပ်ရာထဲလဲပြီး ဂီလာနု
ဖြစ်သွားသော ယောက္ခမ၏
ရိုက်ချက်ကလည်း...
အတော်ပြင်း၏...

ကြားလေသွေးသည်
ကိုပင်...ဝေးမှာစိုး၍...
ပူပန်နေကြရသော...
ချစ်စ ခင်စ ဟန်းနီးမွန်း
ကာလ... သုံးလတာ
လွန်မြောက်သည်နှင့်...
ယောက္ခမအား... သူတို့
ရွာနှင့်... မိုင်နှစ်ဆယ်
ဝေးသော... မြို့ကလေးမှ
ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ကြ
ရသည်... ..

ယောက္ခမက ဆေးရုံကို ဟိုတယ်လို့ သဘောထားကာ
တစ်နှစ်နီးပါး အနားယူခဲ့၏...သောင်းစာအေး က မိဘ
ကျေးဇူးကို ငွေနှင့်စက်၍ ဆင်သဖြင့် ရှိသမျှလယ်ကန်ခဲ့သည်...

လယ်တွေ ယာတွေ...
 ကုန်သောအခါမှ...
 ယောက္ခမက...သမက်ကိုပင်
 တကုတကုမလုပ်ဘဲ...
 တမလွန်ကို အပြီး
 အပိုင် ထွက်သွားခဲ့သည်...
 နာရေးကိစ္စ အဝဝ ပြီးစီးသွား
 သည်... အခါမှာတော့...
 ပွဲကြီး ကော...
 သောင်းငါး ပါ
 ဖတ်ဖတ်မော့၍...
 ကျန်ခဲ့လေ၏...

လင်သားနှင့် မိဘအပေါ် တာဝန်ကျေလွန်းသော
 သောင်းငါး၏ တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်အရ လက်ရှိ
 အိမ်ကို ရောင်း၍... အိမ်ပြားနေကာ ဆိုင်ကယ် တစ်စီး
 ဝယ်ပြီး ကယ်ရီ ဆွဲစားရန်... အခြေအနေ ဖြစ်လာ၏...

လယ်မဲ့ ယာမဲ့ ဖြစ်သွား
 သော... ပွဲကြီး နှင့်...
 သောင်းငါး တို့ အနာ
 ဂတ် ခရီးအတွက်
 လမ်းပြမြေပုံကို...
 ပြန်လည်ရေးဆွဲကြရ
 တော့သည်... ..

သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် ဖြစ်လာသော
အခြေအနေအား... မညည်းမညူ လက်ခံပြီး
ချစ်ချစ်ခင်ခင်နှင့်... ခိုးတူပေါင်းဘက် လုပ်ကိုင်
စားသောက်ခဲ့ကြ၏... ဆိုင်ကယ်ကယ် ရီတွေ
များပြားလွန်းလှသော်လည်း နှစ်ဝမ်းနှစ်ခါး
အတွက်တော့ လောက်ငုံခဲ့ပါသည်... ..

လင်ကိုယ်မယား နှစ်ယောက်
အပြင်... တခြား ဂရုစိုက်စရာ
မရှိသဖြင့်... အပြန်အလှန်ချစ်ခင်
ကြင်နာစွာ... စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့၏...

ပွဲကြီး က...
ရသမျှ ပိုက်ဆံ
အကုန်အစင်
သလို...
သောင်းအေးက
ကြင်နာယူသွား
ချက်ပြုတ်
ကျွေးမွေး
စောင့်ရှောက်
ပေးသည်...

မွကြီးတို့ အိမ်ထောင်သက် သုံးနှစ်လောက်
တွင်... ဆိုင်ကယ်အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြန်၏
မွကြီး ခြေထောက်ကို ဆိုင်ကယ်ပိ၍
ဆေးရုံ ရောက်ရပြန်သည်... ..

ထိုအခါမှာလည်း ငွေသားငွေအား ပဲ
ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ပြုစုရှာသည်...
ကျောက်ပတ်တီးစည်းပြီး တစ်လ
လောက်... နားရသည့် အချိန်မှာ
လည်း... ငွေသားငွေအား ဈေးရောင်း
ကျွေးခဲ့ရ၏... ..

ဒီတော့ ငွေသားငွေအား သည် မွကြီးအတွက် အဖိုးမဖြတ်
နိုင်သော ဇနီးမယားကောင်း တစ်ယောက်သာဖြစ်သည်...
အဆိုပါ ဇနီးကောင်းက ယခုတော့... ဝေဒနာ အကြီးကြီး
ကို... ခါးစည်းခံစားရင်း ဆေးရုံထက်တွင် လွှဲလျောင်း
နေခဲ့ရပြီ... ..

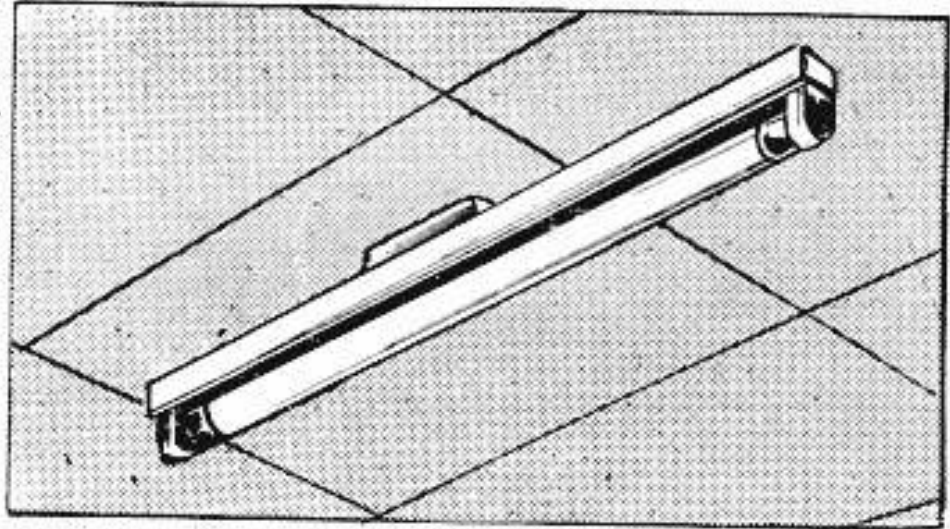

အရင်းဆုံး မိသားစုဝင်အားလုံး ဆေးရုံ
ရောက်ခဲ့ကြရသဖြင့်... ဆေးရုံနှင့် အကျိုး
ပေးသည်ဟုပင်... ဆိုရတော့မည်လားမသိ...
သို့ဖြစ်၍... အရင်းနှီးဆုံးသော သူစိမ်းဖြစ်
သည့် ကျေးဇူးရှင် ချစ်ဇနီး အသက်ကို
အမှန်တကယ်ပင် ကယ်တင်ပေးလိုပါ၏...

ဟိသစွံ မှန်ကန်သော ဤသစ္စာ
စကားကြောင့်... ရည်ရွယ် ကြံစည်
ထားသမျှတို့... အောင်မြင်ပါစေ
သတည်း... ...

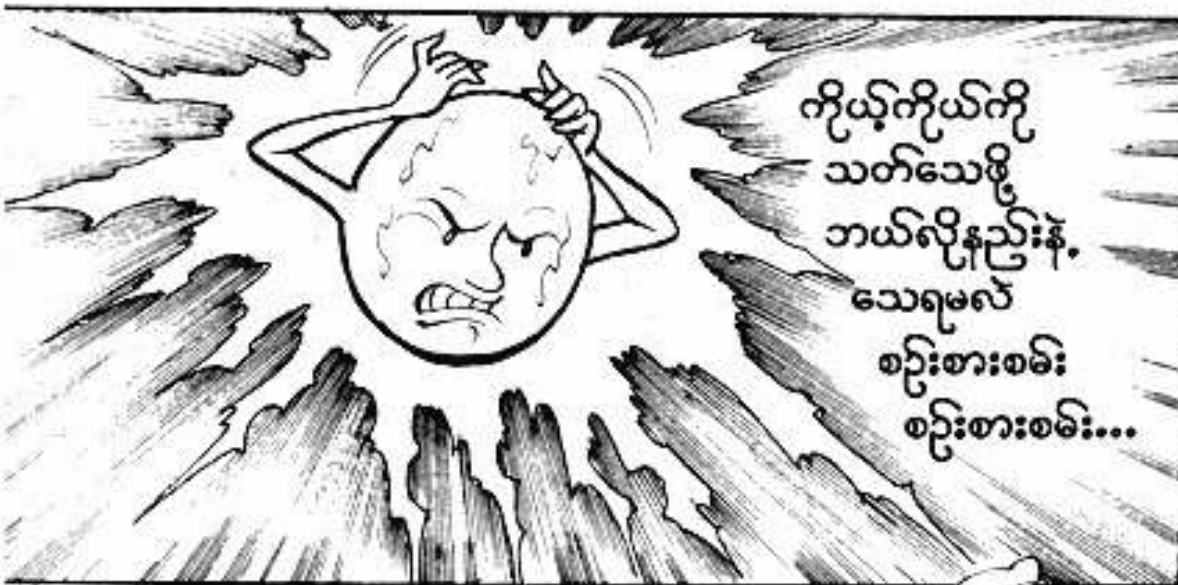
အတိတ်သို့ သမင်လည်ပြန်
ဇုံစောင်းကြည့်မိတာ မည်မျှ
ကြာသွားသည် မသိ... ဆေးရုံ
တစ်ဆောင်လုံး အိပ်စက်ခြင်း
တွင်... နစ်မြုပ် ပျော်ဝင်လျက်
ရှိနေခဲ့ပြီလေ... ...

အိုဇွန်းလွှာအက်ကွဲ၍
ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေ
သော... ဂီလာန
ကောင်းကင်တွင်...
တင်ကွေးမိ၍ ဖျားနာ
နေသော... ချိန့်.နဲ့.
ငှက်များ လေးတွဲ.စွာ
ပျံသန်းနေကြ၏...

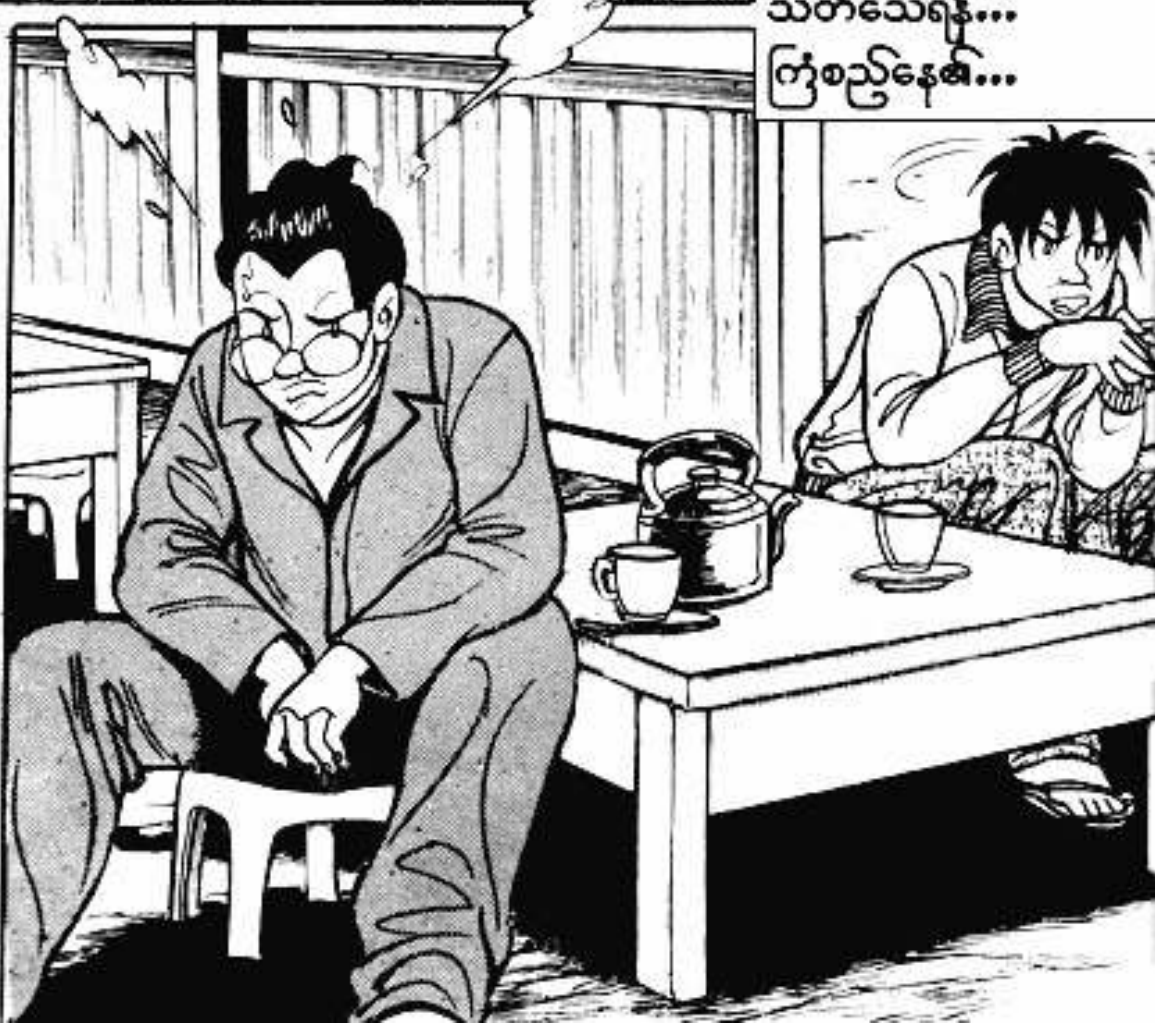
BE အရက်နဲ့.
ရွှေမန်းတောင်ခို
အိုကေပဲ...

ကိုယ့်ကိုယ်ကို
သတ်သေဖို့
ဘယ်လိုနည်းနဲ့.
သေရမလဲ
စဉ်းစားစမ်း
စဉ်းစားစမ်း...

ကိုယ်တိုင်လောက်ကျွမ်း
ပြီး... အပူနှင့်အလင်း
စွမ်းအင်များကို...
တရစပ် အန်ထုတ်ပေး
နေသော... နေမင်းကြီး...
သည်လည်း... အဆုံး
စွန်ထိ... လောင်ကျွမ်း
ပေါက်ကွဲပြီး...
ကိုယ့်ကိုယ်ကို
သတ်သေရန်...
ကြံစည်နေ၏...

ထိုကောင်းကင်
အပျက်ကြီး
အောက်တွင်...
လောကဓံ၏
နှိပ်စက်မှုဒဏ်
ကို... မခံစားနိုင်
တော့သဖြင့်...
စာရိတ္တ ပျက်လု
ပျက်ခင် ဖြစ်နေ
သည်... လူ
နှစ်ယောက်ရှိ
နေလေသည်...

လိပ်သေ၍ ဝင်စားသလား ထင်မှတ်ရသော နာရီလက်တံ
များမှာ ဒီနေ့မှ ပိုနွေးနေကြ၏... မှာယူထားသော...
လက်ဖက်ရည်၏ အပေါ်ယံ မျက်နှာပြင်သည်လည်း
ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းကဲ့သို့ အေးခဲတင်းမာနေခဲ့ပြီ...

ပွဲကြီးပါးစပ်ထဲမှ ဝီကေသည်လည်း အရည်မရ အဖတ်မရ
ဖြစ်နေ၏... ဝီကေမို့သာ တော်တော်သည်... ကျောက်ခဲသာဆို
အမှန်ဖြစ်နေလောက်ပြီလေ...

ပျဉ်းလည်း
လက်ဆစ်များ
တဖျောက်ဖျောက်
နှင့်... ချိုးနေပြီး
လက်သီးဆွပ်ကိုင်
ပြန်ဖြန့်လှိုက်လှုပ်
နေလေရာလက်ပင်
ယောင်ကိုင်လားမလား
ထင်မှတ်မှားရသည်...

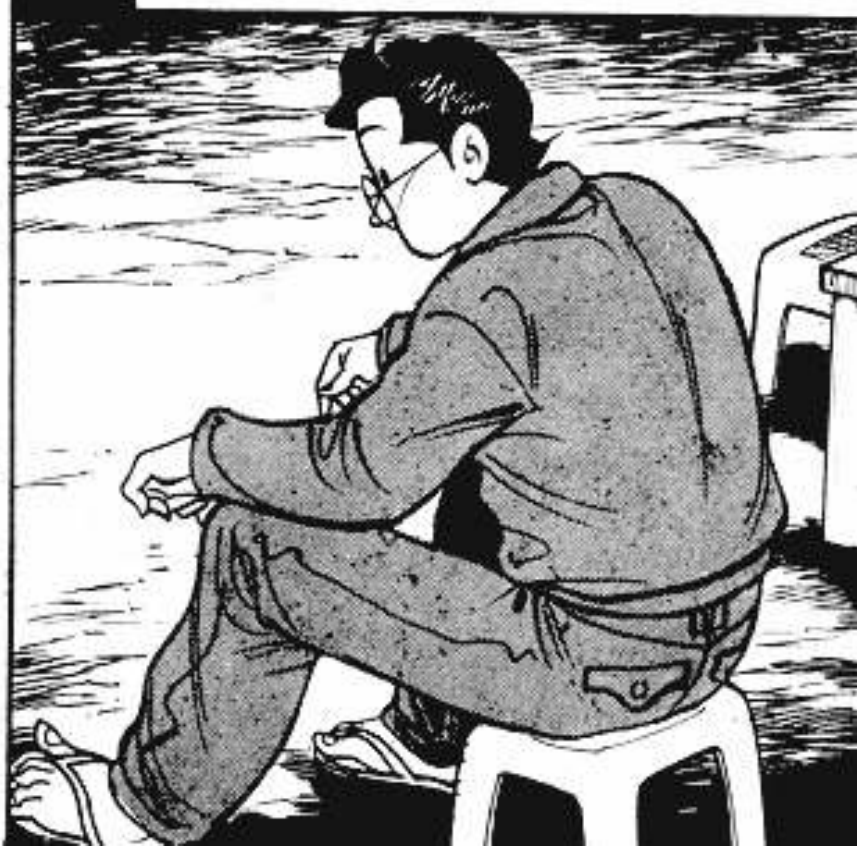

သူ့ထိုင်ခုံဘေးတွင်လည်း ကွမ်းတံထွေးများနှင့်
ဗွက်ပေါက်လျက်ရှိသည်... တစ်ယောက်က ကွမ်း
စားပြီး တစ်ယောက်က ပီကေဝါးနေသဖြင့်...
နှစ်ယောက်စလုံး၏ မေးကြောများ ထောင်ထ
လျက်... ရှိကြ၏... ..

နောက်ထပ် တစ်နာရီ
လောက်... ဆိုလျှင်တော့
အဖြေတစ်ခုခုကို အတိ
အကျ... သိနေရလောက်ပြီ... နတ်ဘုံ
နတ်နန်းသို့ တက်လှမ်းမှာလား
အသျှေကောင်းသို့ ခုန်ဆင်းရမှာ
လား... ကွဲပြားလာတော့မည်...

သူတို့ရင်တွင်းမှာတော့ ဆင်နင်းခံရသော
မြောင်းခင်းကဲ့သို့ နှလုံးသားက ဖွတ်ဖွတ်
ညက်ညက် ကြေလျက်... မြောင်းဆန်နေ
လေ၏... ..

ခေါက်ရိုးကျိုးနေတာလား အချိန်မလေးစားတာလား
မကွဲပြားသော ဆိုင်ရှင်များ၏ အလေ့အထကြောင့်
ညနေ(၅)နာရီအတိတွင် ဆိုင်စ သိမ်းနေတာ လှမ်း
မြင်နေရသည်...

မှန်ရှိနေကုန် များထဲမှ ရွှေထည်များကို
မျိုးတူရာ စု၍... ရှံအိတ်များနှင့် ခွဲကာ
ထည့်ပြီး စနစ်တကျသိမ်းဆည်းနေကြ၏...

ငါးနာရီဆယ်မိနစ်
တွင်... အားလုံး
သိမ်းဆည်းပြီးသွား
ကြပုံကိုလည်း
မြင်တွေ့ နေရသည်...
ငါးနာရီ ဆယ့်ငါး
တွင်တော့...
လာကြိုနေကျ
အိမ်မှကား
ရောက်လာသည်...

ပွဲကြီးနှင့် ပွဲပြင်း လက်ဖက်ရည်
ဖိုးကို စားပွဲပေါ်တင်ထားခဲ့ပြီး
တည့်တည့်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ထွက်
လာခဲ့ကြ၏... ..

ဆိုင်တံခါးများ စ၍ ပိတ်နေတာ
မြင်တော့... ဆိုင်ကယ်စီးလေကာ
မှန်... ပါသည့်... ဦးထုပ်များကို
ဆောင်းလိုက်ကြ၏... ..

လမ်းတစ်ဖက်သို့ ကူပြီး ရွှေဆိုင်နှင့် မလွမ်းမကမ်းတွင်
ရပ်ထားသော ဆိုင်ကယ်ဆီသို့ ဟန်မပျက်လျှောက်လာ
ကြသည်... ..

ဆိုင်တံခါးကို သော့ခတ်နေပြီ...
ပွဲကြီး ဆိုင်ကယ်ကို စက်နွိုး
လိုက်သည်... ..

ဆိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက ရွှေထည်
များ... ထည် ထားသော ခြင်းကို
ဆွဲပြီး အဖော်မိန်းကလေးနှင့်...
စတင် လျှောက်လှမ်းလာနေပြီ...

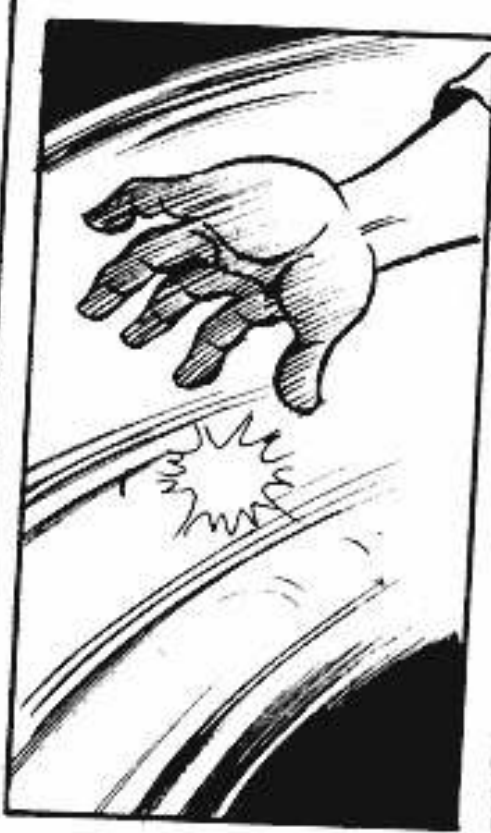

ထိုကာလသည် အရေးကြီးဆုံး အချိန် ဖြစ်၏...
ထိုအမျိုးသမီးနှင့်... သူတို့ဆိုင်ကယ် ကားနားသို့
ပြိုင်တူ ရောက်မှ ဖြစ်မည်... ..

အမျိုးသမီး၏ ခြေလှမ်းကို စိတ်မှန်းနှင့်တွက်ပြီး ဆိုင်ကယ်
လီဇာကို ဆွဲလိုက်၏... အမျိုးသမီး... ကားဆီအရောက် ကားတံခါးကို
ဆွဲကိုင်လိုက်စဉ်မှာပင်... ဆိုင်ကယ်က
အနားသို့ ရောက်သွားသည်... ..

နောက်ခံမှ ထိုင်လိုက်လာသော ပျဉ်းလက်က
တိကျသေသပ်စွာ လှုပ်ရှားသွား၏... အမျိုးသမီး
လက်ထဲမှ ခြင်းက... ပျဉ်းလက်ထဲ ရောက်လာ
သည်... ပျက်စီးက ဆိုင်ကယ်ကို လီဗာကုန်တင်
လိုက်၏... ..

ဤသို့ ဤနယ် ဖြစ်လိမ့်မည်
ဟု... ထင်မထားသော ဆိုင်ရှင်
အသိုင်းအဝိုင်းမှာ... ကြက်သေ
သေနေကြသဖြင့်... အတော်ကြီး
နောက်ကျသွားမှ... အော်ဖို့ဟစ်ဖို့
သတိရသွားကြ၏... ..

ထိုအချိန်တွင်...
ပျဉ်း တို့ ဆိုင်ကယ်ကို ပျဉ်းသွား ဖြစ်ရ
တော့သည်... ..

လုပ်ကြပါဦး...
ရွှေတွေလည်းလို့...
လုပ်ကြပါဦး...
ဇားပြ...
ဇားပြ...

ပွဲမဝင်ခင်... အပြင်က
ကျင်းပ၍... အထပ်ထပ်
လေ့ကျင့်ခိုခြင်းမှာ
အချည်းနှီးတော့... မဖြစ်
ခဲ့ပေ... မျက်ခြေ ဖြတ်
ရန်အတွက်... လမ်းကြို
လမ်းကြားထဲမှ... ဖြတ်
သန်းကာ... ရပ်ကွက်
လမ်းသွယ်များအတိုင်း...
မောင်းနှင်ပြီးမှ လမ်းမသို့
တက်ခဲ့သည်... ..

ချိုင့်များ ကျင်းများ ကမူ
များ... တံတားများကို...
အလွတ် ရထားသည့်အတိုင်း
ရှောင်တိမ်း ကွေ့ဝိုက် ဖြတ်
ကျော် မောင်းနှင်လာကြ၏...

သတ်မှတ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ... နှစ်ဆယ့်နှစ်မိနစ်
သာ.. ကြာကြောင်း... သတိပြုမိသည်.. ပထမဆုံး... ဝတ်
လာသော မိုးကာသားဂျာကင်အင်္ကျီများကို ချွတ်၍...

အသင့်တုန်းထားသော ကျင်းထဲ
သို့... ထည့်လိုက်၏... ..

ရွှေထည်များကို ပုပြင်၏ စက်ဘီး
ကယ်ရီပေါ့မှ... ခြင်းထဲသို့ ထည့်ပြီး
မုန့်များနှင့် ဖုံးအုပ်လိုက်သည်...
ပလတ်စတစ်ခြင်းကိုတော့ ကျင်းထဲ
ထည့်ပြီး... ကမန်းကတန်း မြေဖို့
လိုက်ကြ၏...

နံပါတ် မပါသော လိုင်စင်မဲ့ ဆိုင်ကယ်
အတွက်တော့... ပူစရာမလို... ဒီအရောင်
ဒီပုံစံနှင့်.. ဆိုင်ကယ်များ ဒီနယ်တွင်...
စီးရေ တစ်သောင်းမက ရှိသည် မဟုတ်
ပါလား... ..

ကိစ္စများပြီးတော့ ပွဲကြီးနှင့်ပုပြင်
ချွေးဒီးဒီးကျနေပြီ... တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
အားပေးသလိုပြုံးလိုက်ကြ၏... ..

ကဲ... အားလုံး
ပြီးသွားပါပြီကွာ....
မင်းသာ ပို့စရာရှိတဲ့မုန့်
တွေ... ပို့ရင်း... ဖြည်းဖြည်း
မှန်မှန် ပြန်လာခဲ့ ဆေးရုံမှာ
ပြန်ဆုံကြမယ်...

ထို့နောက် ပုလွင်းက မုန့်ပိုသည်
စက်ဘီးနှင့် ခြံတွင်းသို့ ပြန်ဝင်ဖို့
ဦးတည်လိုက်သည်... ..

ပုလွင်းက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏
ဆိုင်ကယ်ဝပ်ရှော့ ဆီသို့ ဝပ်ရှော့
ပိုင်ရှင်က... ..

ဘာ
ပျက်ပြန်ပြီလဲ
ပုလွင်း...

မပျက်ပါဘူး
ကွာ... ငါ ဒီကောင်
ကို... ပြန်ထုတ်
ချင်လို့...

အသစ်နဲ့
ချိန်းမှာလား...

မဟုတ်ဘူး
ငွေဖော်ချင်တာ
မိန်းမအတွက်ငွေလို
တယ်လေကွာ...

မင်းမိန်းမက...
မသက်သာသေးဘူး
လားကွာ...

မသက်သာ
ဘူးကွ... ရန်ကုန်
တက်ကမ္ဘာ... ရမှာ
တုံ...

အင်း...
ခွကွပါပဲလား...

အဲဒါကြောင့်
ဆိုင်ကယ်ကို
မြန်မြန်ထုတ်ပေး
စမ်းပါကွာ... ငါ
မနက်ဖြန် ပြန်လာ
ခွဲမယ်... ..

ကျေးဇူးပဲ
သုဇယ်ချင်း
သွားမယ်...

ဟေး... ဟေး...
ရောင်းမထွက်လည်း
ငါပိုက်ဆံနည်းနည်း
ရှာပေးလို့က်ပါ့မယ်
ကွာ...

ဟေး...

ပွဲကြီးဝင်ရှေ့မှ အေးအေးဆေးဆေးထွက်
လာခဲ့သည်... ဆေးရုံသို့ ပြန်ရန် ကားကြုံစောင့်၏...
ကန့်လန့်ကာ မချသေးသော်လည်း ပွဲက
ပြီးသလောက်ပင်.. ရှိချေပြီ.. ညကျမှ နည်းနည်းချင်း
အရည်ဖျော် ပုံဖျက်ရမည်... လေး ငါးရက်လောက်
ဆိုလျှင်တော့... ရန်ကုန်တက်လို့ ရလောက်ပြီ...

ချစ်ဇနီး အသက်ကို ကယ်ဖို့ လမ်းစ
လေး... ပေါ်လာသဖြင့်... ရင်လေးနေမှုတို့
အတန်ပင် လျော့ပါးသွား၏... ..

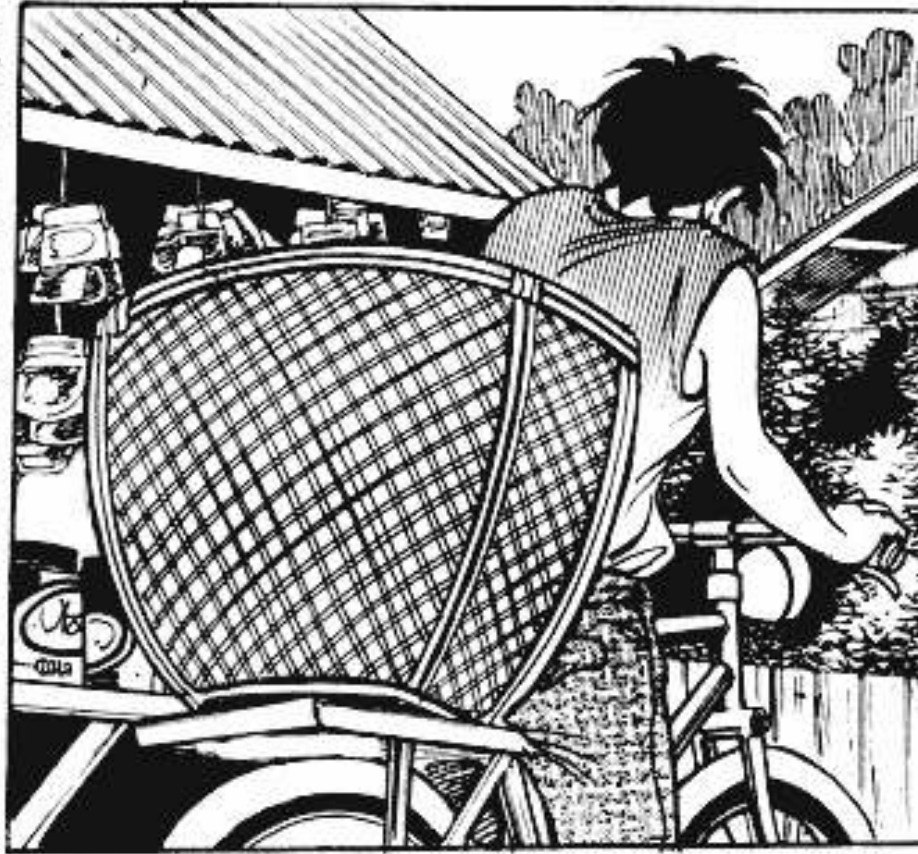

ခရီးသည်တင်ကား ရောက်
လာ၍... တွယ်စီးပြီးလိုက်
လာခဲ့သည်... ..

ထိုအချိန်တွင်
ပျဉ်း တစ်ယောက်
တစ်ရွာဝင်
တစ်ရွာထွက်နှင့်...
မုန့်လိက်ပို့နေ၏...
အလုပ်မပျက် ဟန်မပျက်...
မုန့်ပို့ရင်း... ခရီးဆက်နေရ
သော်လည်း ပျဉ်း ရင်ခုန်သံ
မိန်းမောင်းညံ့နေသည်...

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရက်ပိုင်းအတွင်း ရန်ကုန်တက်ပြီး
အမေ့နှလုံးရောဂါကို ကုသခွင့် ရတော့မည်မို့...
ကျေနပ် ပီတိဝေနေမိ၏... ..

ခြင်းတစ်ဝက်ခန့်... မုန့်များ ပိုပြီးသောအခါ...
တော်လောက်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး... အိမ်ပြန်ခရီး
စလိုက်သည်...

ပွဲကြီး ဆေးရုံဝင်းထဲ ဝင်လာ၏... ဆေးရုံ စားသောက်ဆိုင်
တန်းတွင်.. သောင်းအေး ကြိုက်တတ်သော တရုတ်ထမင်း
ပေါင်း... ဝယ်လိုက်သေးသည်... နေမကောင်း၍ ခံတွင်း
ပျက်နေသည့် အခိုက်... တစ်နေ့ တစ်မျိုး မရိုးရဲအောင်
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာလေးနှင့် ကျွေးမွေ ပြုစုချင်တာက ပွဲကြီး ၏
ရင်တွင်းဖြစ် စေတနာအစစ်သာ ဖြစ်သည်...

ထမင်းပေါင်းဘူးကို အိတ်နှင့်
ဆွဲပြီး... တက်ကြွပေါ့ပါးစွာဖြင့်
ဆေးရုံတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့၏...

သောင်းအေးရေ...
ထမင်းမြိန်ဖို့သာ
ပြင်ပေတော့...

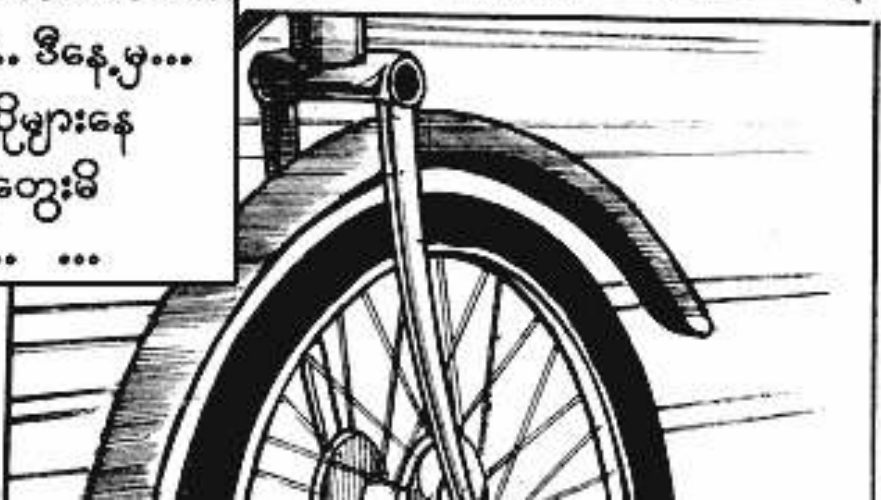
ပျဉ်း... မြို့ထဲသို့
ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်...
မြင်နေရသော
အနေအထားက...
စည်ကားလှပကပ်...
ရွှေဆိုင် လှပကပ်
ကြီး... တစ်ခု
ဖြစ်ခဲ့သည်ဟုပင်...
မထင်ရ... အချိန်က...
ခြောက်နာရီခွဲနေပြီ
ဖြစ်သော်လည်း...
နေ့တာရှည်သော
နွေကာလမို့...

အလင်းရောင် လက်ကျန်နှင့်ပင် လူလုံးကွဲအောင် မြင်နေ
ရသေး၏... မြို့အဝင် ဘီးခွန် ကောက်သော စခန်းကို လှမ်း
မြင်ရသည်... ထုံးစံအတိုင်း ယာဉ်ထိန်းရဲနှင့်... ရဲအချို့
ရှိနေ၏...

ပျဉ်း ခြေတွေ
လက်တွေတဆက်ဆက်...
တုန်လှာ၏... ဒီနေ့မှ...
ရဲအင်အား ပိုများနေ
သလားဟု တွေးမိ
သောအခါ... ..

စားလိုက်ပါဦး
အေးရယ်... အေး
ကြိုက်တဲ့ ထမင်းပေါင်
လေ... မွေးနေတာ
ပဲ...

အင်းပါ ကိုရယ်
အနံ့လေးကတော့
မွေးနေတာပါပဲ... အေး
ခံတွင်း မလိုက်တာ
ဖြစ်မှာပါ...

ဝင်သလောက်...
စားလိုက်ပါဦး
အေးရယ်...

ပွဲကြီး က သောင်အေး ကို တယုတယနှင့်...
ခွံကျွေး၏... လင်သား စိတ်မကောင်းမှာစိုး၍...
ကျိတ်မှိတ် မျိုချနေရသော... သောင်အေး
ရင်ထဲ... အော်ဂလီဆန်နေသည်... ..

ပုလင်း တို့
လယ်ကိစ္စ...
အဆင်ပြေပြီ
လားဟင်...

ပြေငြိ... အေး
လေးငါးရက်အတွင်း
ငွေချေမယ်ပြောတာ
ပဲ... အဆင်ပြေတာနဲ့
ရန်ကုန်တက်ကြ
မယ်လေ...

ဟင်...
တ... တကယ်
ပြောတာလား
ကို...
....

အင်း...
ရွှေတိဂုံဘုရားဖူးပြီး
ဆေးကောင်းဝါးကောင်း
လေးနဲ့ သာ ကုရရင်
အေး ကောင်းသွား
မှာပါနော်...

တကယ်ပေါ့
အေးရဲ့ ကိုတို့တွေ
ရော... သူ့အမေပါ
အတူတူသွားကြ
မှာလေ...

ဒါပေါ့ အေးရဲ့
ဆေးကျပြီး နာနိထ
တဲ့အခါ... ကျန်းမာဝဖြိုး
အလှတိုးနေတဲ့... အေးနဲ့
အသက်ကြီးလာတဲ့အထိ
အတူတူ နေရဦးမှာ
လေ...

ပွဲကြီး
အပြောကြောင့်
သောင်းအေး
ဝီတိတွေဝေ
သွား၏...

ယာဉ်ထိန်းရဲက လက်ပြု၍ လှမ်း
တားသည်... ပျံ့ပြား အကြောက်လွန်ပြီး
ရင်တွေ တခိုင်းခိုင်း ခုန်လာ၏...
မဖြစ်မနေ စက်ဘီးကို ရပ်ပေးလိုက်
ရသည်... ...

မှောင်တော့
မှာနော် ခင်ဗျား
စက်ဘီးက မီးလုံးလည်း
မပါဘူး... နောက်မှာ
ရောင်ပြန်ပြားကော
ကပ်ထားရဲ့လား...

ဗျာ... ဆရာ
ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့...
ကျွန်တော် ညဘက်
မနင်းပါဘူး... အခုလည်း
အလုပ်သိမ်းပြီး
ပြန်လာတာပါ...

ရောင်ပြန်
ပြားလည်း... ကပ်
ထားပါတယ်
ဆရာ...

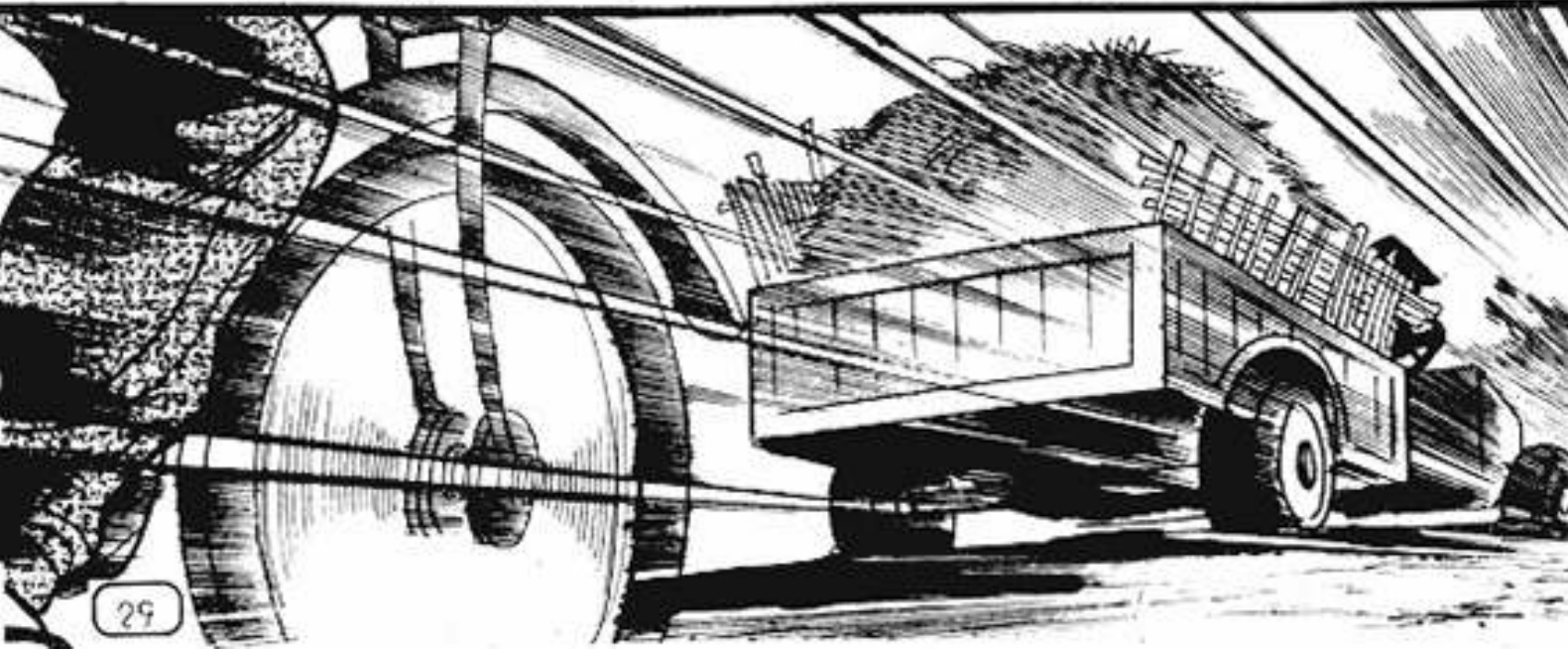
အင်း...
ဒါဆိုလည်း သွား
သွားတော့...

တဖိုင်းဖိုင်း ခုန်နေသော
 ပျဉ်းရင် အစုံ ငြိမ်သက်
 သွား၏... ရဲက လုပ်ရိုး
 လုပ်စဉ်အတိုင်း
 စစ်ဆေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်...
 နောက်က မုန့်ခြင်းထဲမှာ
 လှယ်ကလေးသော
 ရွှေထည်များ... ဝါလာလိမ့်
 မည်ဟူ... သံသယပင်
 မဖြစ်ကြသဖြင့်... ပျဉ်း
 ကျေနပ်သွား၏... ..

သူတို့၏အစီအစဉ်
 က အောင်မြင်ခဲ့ပြီ
 မဟုတ်လား...
 အမေနှင့်...
 သောင်းအေးတို့
 မျက်နှာများကို
 မြင်ယောင်မိရင်း
 ဝီတိများနှင့်...
 ပြုံးလိုက်မိသည်...

စက်ဘီးကို အရှိန်မြှင့် နင်းလိုက်ပြီး ရွေ့မှ ကောက်ရိုးများ
 အပြည့်အမောက် တင်လာသော... ထောက်လာ၍ကိုကျော်
 တက်လိုက်၏... ပျဉ်း မျက်လုံး မီးဝင်းဝင်းတောက်သွားသည်...

ပျဉ်း ဆေးရုံသို့ ရောက်လာ၏... လမ်းလျှောက်လာခြင်း
တော့ မဟုတ်ချေ... သွေးသံရဲ့နှင့် ပတ်လက်ကြီး
ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်...
လိုအပ်သော အရေးပေါ်ကုသ
မှုများ လုပ်ပြီးသောအခါ...
ပျဉ်း အား လက်ထိပ်ခတ်လိုက်၏...

ခုတင်ကို ရဲများက ဝိုင်း
လိုက်ကြသည်... ရှာဖွေပုံစံနှင့်
သိမ်းထားသော ရွှေထုပ်ကို
ကိုင်ရင်း... စစ်ချက်ယူရန်
မေးခွန်းများကို စလိုက်၏...

ပျဉ်းအဖြစ်က
ကျားရှေ့
မှောက်ရက်လဲ
သလို...
ယာဉ်ထိန်းရဲ့
ရှေ့မှာ...
ကားတိုက်ခံ
ရသည့် အဖြစ်
မဟုတ်လား...

သောင်းဒေး ကျန်တာ စားသောက်
ပြီး... ပန်းကန် ခွက်ယောက်များ ဆေးရန်
အဆောင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏...

ပန်းကန် ခွက်ယောက်များကို
တစ်ယောက်က လှမ်းယူပြီး တပ်ကြပ်
ကြီးက လက်ထိပ်ခတ်လိုက်၏...

စကြိုန်လမ်းသို့ အရောက်တွင် ရဲများနှင့်
နာဂါ(စ်) တစ်ယောက် ဝင်လာ၏... ..

ကိုသာရာဖွပြီး
ဆိုတာ သူ့ပါပဲ
၅၆

ကဲ... ဆရာကြီး
သူ့ကိုလက်ထိပ်
ခတ်လိုက်...

ဘာ... ဘာဖြစ်လို့
မင်းတာလဲဗျ... ကျုပ်
ဘာလုပ်လို့လဲ...

ရဲများက ဘာမှ
မပြောဘဲ... ပွဲကြီး
ကို... ဆောင့်ဆွဲခေါ်
သွားကြ၏... အရေး
ပေါ်ခန်းရောက်၍
ပတ်တီးအဖွေးသား
နှင့်... ပုပြင်ကိုတွေ
လိုက်ရမှ... အားလုံး
ကို... သဘောပေါက်
သွားသလိုရှိ၏... ..

ထုံကြိုဘဝဝေ တိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်...
ပွဲကြီး ဝန်ခံလိုက်သည်... ..

ထိပ်တန်း
ရွှေဆိုင်က ရွှေတွေ
လုသွားတာ မင်းတို့
မဟုတ်လား...

အမှန်ကတော့...
တို့ရှေ့မှာ... ကားတိုက်
ခံရပြီး ဒုက္ခရောက်နေတဲ့...
ပြည်သူ တစ်ယောက်ကို...
တို့က ကူညီခဲ့တာပါ...

ဒါပေမဲ့
ပြန်.ကျနေတဲ့
မုန့်.တွေ ကြားက အထုပ်
တွေက သိပ်စိတ်ဝင်စား
စရာ... ကောင်းနေတော့
ဟဲ့... ဟဲ့...

ရာဇဝတ်ဘေး
ပြေးမလွတ်ဆို
စကားက...
သွေးထွက်အောင်
မှန်နေပါပေါ့လား
ဟု... ဖွဲလို့
ယူကြုံမရစွာ
တွေးလိုက်မိသည်...
ကြိုတင်စီစဉ်ထား
သည့် အတိုင်း
အမှားအယွင်း မရှိ
အတိအကျ
အောင်မြင်ခဲ့သော်
လည်း ကံကြမ္မာက
မျက်နှာသာ မပေးခဲ့...

ခဲလေသမျှ သံရေကျသို့ မျှော်လင့်ခြင်းတို့ ဖရိုဖရဲနှင့်...
တပ်ပျက်သွားခဲ့ရပြီ... ကိုယ်ရွှေ ကိုယ်ရောင်းပြီး လက်ထက်ခဲ့
ရသော သောင်ဇအား အပေါ် လင်ယောက်ျား တစ်ယောက်
အနေနှင့် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်မှုများ မပေးနိုင်တော့...

ဖွဲလို့ ခံ
မျက်ရည်မြစ်သည်
တော်သလင်းမိုးသို့
ကန်သင်းကျိုးသွား
လေတော့၏... ..

သားအိမ်ကင်ဆာနှင့်သောင်းအေး
 ရွှေတိဂုံကို ဖူးလိုလှသော
 သောင်းအေး ရန်ကုန်တွင် မိတ်ကင်
 ကုသရင်း... ရောဂါကို အနိုင်ယူ
 မည်ဟု... အားတင်းထားသော
 သောင်းအေးအား... ဤဆေးရုံထက်
 တွင်ပင်... တစ်ယောက်တည်း ပစ်ထား
 ခဲ့ရတော့မည်... ..

သူ့အနေနှင့် သံတိုင်ကြား ရောက်ဖို့
 သေချာနေပြီဆိုတော့ သောင်းအေး ကို
 ကျေးဇူးဆပ် ပြုစုနိုင်ရန် ဝေလှာဝေး
 အသက်တောင် မီပါ့မလားတွေ့ရင်း
 နုံးချို ပျော့ခွေကာ ဖူးထောက်ရက်...
 ကျသွားပြီး ရှိုက်ကြီးတင်ငိုကြွေးလေ
 တော့၏...

ပျိုလင်းဘဝက...
 သူ့ထက်ပင်ဆိုးသေး
 သည်... သူ့မှာက
 ဒဏ်ရာ မလေ့...
 သူ့အမေက ခွဲစိတ်
 ကုသမှု ခံယူရမည်
 နှလုံး ရောဂါသည်...

နှစ်ယောက်စလုံးဘဝ
တွေက... ဝေမလို့နှင့်
ကြွေခုံရပြီ မဟုတ်လား
ဆိုးလိုက်သည့်ဘဝ...
ရောဂါသည်များကို
အထီးကျန် ပစ်ထား
ခဲ့ပြီး... ပြုမိသော
ဒုစရိုက်မှုအတွက်...
ပေးဆပ်ကြရပေ
တော့မည်... ..

အဖြစ်က ထန်းသီး
ကြွေခိုက်... ကျီးနင်း
ခိုက်... မဟုတ်ဘဲ...
ထန်းသီးလည်း ကြွေ...
ကျီးလည်းသေ
သည်... အခြေအနေ
သာ... ဖြစ်နေချေ
တော့၏... ..

ပရိသတ် အတွက် အမြဲတမ်း

အား
စွက်သစ်